

Ms 1302Ab

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

นางสาววัชราวดี ชูชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้
ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาววิชราวดี ชูชัย

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัทธพันธ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ดรუნภา นาชัยฤทธิ์)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี
การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาววัชรารัตน์ ชูชัย

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी
อาจารย์ ดร.ดรณนภา นาชัยฤทธิ

ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.16/80.07 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.80)

คำสำคัญ : การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ, การเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน
และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Title : The Development of Japanese Reading Comprehension Ability of Grade 11 Students Using Scaffolding Reading Experience Strategies

Author : Ms.Watcharawadee Choochai

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Asst.Prof.Dr.Tipaporn Sujaree
Dr.Darunnapa Nachairit

Year : 2020

ABSTRACT

This research aimed 1) to develop Japanese reading activities for improving comprehension abilities of grade 11 students by using scaffolding reading experience strategies based on the 80/80 efficiency criteria, 2) to compare pre-test and post-test score for reading comprehension abilities of the students after using scaffolding reading experience, 3) to study the satisfaction of the students with the learning activities for improving comprehension abilities of grade 11 students by using scaffolding reading experience strategies. The study samples were forty-three grade 11 students, under Program English- Japanese language at Kaennakhonwittayalai School, Khonkaen province in the second semester of 2019. The research instruments were sixteen lesson plans of scaffolding reading experience strategies, a multiple-choice test of reading comprehension abilities and a questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation and t-test (dependent sample).

Results of the research were as follows: 1) The research results showed that the efficiency of Japanese reading activities for improving comprehension abilities of the grade 11 students by using scaffolding reading experience strategies was 80.16/80.07. 2) The findings indicated that the average post-test score of the students for Japanese reading comprehension abilities after using scaffolding reading experience strategies

was significantly higher than that of the pre-test-score at the .05 level. 3) The results showed that the average satisfaction of the students with the Japanese reading activities for improving comprehension abilities of the grade 11 students by using scaffolding reading experience strategies was at a high level ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.80)

Keywords: An Japanese Reading Comprehension, Scaffolding Reading Experience and Grade 11 Students

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาชี้แนะ ช่วยเหลือ และเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ดรณนภา นาชัยฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จิงหาร ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัสทัศน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็น ประโยชน์งานวิจัยสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ภัทรา ภมรศิลป์ธรรม, อาจารย์ณมาพันธ์ สำเภาแก้ว, อาจารย์อุเทน นันทสมบัติ, อาจารย์นาฏลัดดา จุลมา และอาจารย์สมพิศ หาญมนตรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือวิจัยและให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณะครูโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย และโรงเรียนกัลยาณมิตรจังหวัด ขอนแก่นที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่และให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ขอขอบพระคุณครูพี่เลี้ยง อาจารย์กาญจนารัตน์ โต๊ะถมและอาจารย์ทิฆัมพร ภาคเมฆานนท์ ที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และให้คำชี้แนะแก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5/18 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ญี่ปุ่น ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเรียนการสอนและ เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สมบูรณ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดามารดา ญาติมิตร เพื่อนร่วมแผนวิชาชีพครูและเพื่อนสนิท ที่สนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจงานวิจัยสำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความ เมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาววัชราวดี ชูชัย

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญแผนภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น)	7
2.2 การสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ	16
2.3 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ	21
2.4 กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน	29
2.5 การประเมินความสามารถการอ่าน	39
2.6 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	42
2.7 การหาประสิทธิภาพ	43
2.8 ความพึงพอใจ	51
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย	60

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	61
3.1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัย	61
3.2 เครื่องมือวิจัย	61
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	62
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	70
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 4 ผลการวิจัย	75
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4.3 ผลการวิจัย	76
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุป	81
5.2 อภิปรายผล	81
5.3 ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	96
ภาคผนวก ข การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ	117
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	142
ประวัติผู้วิจัย	150

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 11
2.2	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ 12
2.3	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน 13
2.4	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ 13
2.5	มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ... 14
2.6	มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน 14
2.7	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม 15
2.8	มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก 15
2.9	บทบาทของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (The Teacher's Role in Comprehension Instruction) 29
2.10	องค์ประกอบของการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ของ Graves and Graves 33
3.1	วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้ 63
3.2	จำนวนข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ 67
4.1	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่น เพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 76
4.2	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง 77

ตารางที่	หน้า
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน	78
ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	118
ข.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	119
ข.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	120
ข.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	121
ข.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	122
ข.6 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	123
ข.7 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	124
ข.8 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	125
ข.9 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	126
ข.10 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	127
ข.11 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	128
ข.12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	129
ข.13 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	130
ข.14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14	131
ข.15 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15	132
ข.16 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16	133
ข.17 ผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	134
ข.18 การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่น	136
ข.19 ผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ	137
ข.20 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ	138
ข.21 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนกับหลังเรียน	140

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ขั้นตอนของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน	31
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	60

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบัน มีการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และมีการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาต่างประเทศ นอกจากภาษาอังกฤษ เริ่มมีความจำเป็นมากขึ้น จึงส่งผลให้ระบบการศึกษาของไทยเปิดกว้างในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อเศรษฐกิจ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ ซึ่งญี่ปุ่น ถือเป็นประเทศหนึ่งที่มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมในประเทศไทยจำนวนมาก ทำให้ภาษาญี่ปุ่นได้รับความนิยมมากขึ้นและมีจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ในระดับประถม มัธยม จนถึงระดับอุดมศึกษา โดยจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาญี่ปุ่นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และแสดงออก สามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยด้วยภาษาญี่ปุ่นได้อย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงมีการกำหนดสาระสำคัญในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไว้ ประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์สู่กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์สู่ชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้ในระบบการศึกษาของไทย มีการกำหนดไว้ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 ระบุว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัดบรรยากาศ

สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียน อาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ดังที่กล่าวมานี้ จึงแสดงให้เห็นถึงกรอบในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศซึ่งจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สามารถใช้ภาษาในการประกอบอาชีพและนำไปพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมหรือด้านอื่นๆได้เป็นสำคัญ โดยหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การพัฒนาทักษะทั้ง 4 ของผู้เรียน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพราะสามารถทำให้ผู้เรียนสื่อสารและถ่ายทอดภาษานั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากรายงานผลคะแนนสอบปลายภาค ปีการศึกษา 1/2562 รายวิชา ภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน ญ32201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/18 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 43 คน คะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำอยู่ที่ 2.5 คะแนน ในขณะที่คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 27 คะแนน โดยนักเรียนส่วนใหญ่จะได้คะแนนในส่วนของการอ่านน้อยที่สุด (รายงานการประเมินผลการศึกษา โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย, 2562) เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะในการอ่าน เช่น การคาดเดาความหมายของคำศัพท์ การจับใจความ การหาประเด็นสำคัญ การลำดับเหตุการณ์ และการสรุปเรื่อง ฯลฯ ทำให้ไม่เข้าใจบทอ่านหรือพลาดในประเด็นสำคัญไป อีกทั้งขาดการฝึกฝนและทบทวนอย่างเพียงพอ รวมถึงนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียนมากพอ ไม่เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนเพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ยากเกินความสามารถของตน

มณีรัตน์ สุขโขศิริรัตน์ (2547) กล่าวว่า ทักษะที่สำคัญที่สุด ที่เป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จทั้งปวง คือ ทักษะการอ่าน การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน อีกทั้งช่วยให้มีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ ดังนั้นจึงถือเป็นทักษะที่มีความจำเป็นและสำคัญต่อชีวิตประจำวันในการพัฒนาตนเองและสังคม พร้อมทั้งทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นสำคัญ เพื่อเป็นการสร้างรากฐานที่แข็งแรงให้กับผู้เรียนในการเรียนภาษาญี่ปุ่นก่อนที่จะเริ่มเรียนในระดับสูงต่อไป จากการศึกษางานวิจัยทางการสอนอ่าน ผู้วิจัยพบว่า กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Graves and Graves (1994) เป็นหนึ่งในกระบวนการสอนอ่านที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิผลที่สุด โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน เป็นกระบวนการที่สามารถใช้ในการพัฒนาพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development: ZPD) ของผู้เรียน ซึ่งมาจากแนวคิดพื้นฐานทางทฤษฎีของ Vygotsky (1978) ซึ่งเป็นขอบเขตระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำหรือเรียนรู้ได้อย่างอิสระ และสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้หากไม่ได้รับ การช่วยเหลือ โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ประกอบด้วยขั้นตอน 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวางแผน

(Planning Phase) และ 2) ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Phase) และกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - Reading) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (During-Reading) และ กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) ที่ได้ออกแบบเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดผลสำเร็จ ในการอ่านการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและการจัดกิจกรรมในการ สอนอ่านเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของผู้เรียนอย่างหลากหลาย รวมทั้งการประยุกต์ใช้กลวิธีการอ่านกับ บทอ่านอื่นๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน จะช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงช่วยกระตุ้นความรู้ของนักเรียนและช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการ เรียนของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น เพราะการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเป็นกิจกรรมที่ ยืดหยุ่นและปรับตามความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน ซึ่งเมื่อนักเรียนได้เรียนในสิ่งที่สนใจและ เกิดการพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว ผู้เรียนก็จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมาก ขึ้น และส่งผลดีต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะนำการ สอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มาใช้ในการพัฒนา ความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการ เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน หลังการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้เรียนการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน มีความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/18 แผนการเรียน

ภาษาอังกฤษ – ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 43 คน แบ่งเป็นเพศชาย 18 คน เพศหญิง 25 คน อายุระหว่าง 15-18 ปี เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.25 – 3.98

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

2) ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4.3 กรอบเนื้อหา

การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สารการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) วิชาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 1.1 ม.5/1, 5/2, 5/3, 5/4 เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ บทความจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือเรียน วารสาร อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนในช่วงชั้นที่ทำวิจัย และทำการคัดเลือกโดยผู้เรียนจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่

日本が好きです (ชอบญี่ปุ่น), 町の生活・田舎の生活 (ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท), お祭り (เทศกาล), 沖縄旅行 (เที่ยวโอกินาวา), 宝くじ (ล็อตเตอรี่), 高校 (โรงเรียนมัธยมปลาย), 将来は... (อนาคต), 日本語でお願いします (กรุณาพูดเป็นภาษาญี่ปุ่น) จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง

1.4.4 ระยะเวลา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

1.4.5 สถานที่วิจัย

โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิมของผู้อ่านในการแปลค่าตัวอักษร วิเคราะห์ ตีความ ต่อสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึง ซึ่งวัดผลได้จากแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

1.5.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง การที่ผู้สอนช่วยเหลือผู้เรียน ผู้เรียนจะไม่สามารถเรียนรู้ได้สำเร็จหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ การช่วยเหลือต้องเหมาะสมกับเขตพื้นที่รอยต่อ พัฒนาการ (ZPD) ของผู้เรียน

1.5.3 กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) หมายถึง แนวทางการสอน หรือกลุ่มกิจกรรมที่จัดเตรียมให้ผู้เรียนก่อนการอ่าน (Pre-reading) ระหว่างการอ่าน (During-reading) และหลังการอ่าน (Post reading) ที่ได้ออกแบบเป็นพิเศษด้วยกระบวนการวิเคราะห์กลุ่มผู้เรียนตามขั้นตอนเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนอย่างจำเพาะเจาะจง เพื่อให้เกิดความประสบความสำเร็จในการอ่าน การเรียนรู้ และสนุกสนานเพลิดเพลินกับบทอ่านที่ได้เลือกสรรโดยเฉพาะ ซึ่งมีขั้นตอน 2 ขั้นตอน คือ

1.5.3.1 ขั้นวางแผน (Planning Phase) ผู้สอนจะต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนต่อการเลือกสรรบทอ่านซึ่งขึ้นอยู่กับความยากง่ายของบทอ่านและจุดประสงค์การอ่าน

1.5.3.2 ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Phase) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน คือ ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน และขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน โดยทั้ง 3 องค์ประกอบ จะเน้นกลุ่มของผู้เรียนอย่างจำเพาะเจาะจง เพื่อให้บรรลุในการอ่าน ผู้สอนจะเลือกกิจกรรมเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของผู้อ่าน

1.5.4 ประสิทธิภาพ หมายถึง คะแนนที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE- Scaffolding Reading Experience) ที่ทำให้ผู้เรียนมีผลคะแนนตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้ระหว่างกระบวนการ

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถ

1.5.5 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านโดยใช้มาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้ เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) ดังนี้

1.6.1 นักเรียนได้แนวทางในการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาอื่นๆเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

1.6.2 โรงเรียนได้แนวทางในการวางแผนบริหารจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับใช้ในระดับชั้นอื่นๆ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น)

2. การสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ
3. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ
4. กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน
5. การประเมินความสามารถการอ่าน
6. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
7. การหาประสิทธิภาพ
8. ความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดรายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) ไว้ดังนี้

2.1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สองนอกเหนือจากภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันออกหรือภาษาตะวันตก ประเทศไทยต้องเพิ่มขีดความสามารถของคนในชาติ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้และความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทางภาษา เพื่อใช้ในด้านสื่อสาร การศึกษา และการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ

ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นจึงได้กำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองที่สำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน รัสเซีย รวมทั้งภาษาในประเทศอาเซียน ให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สถานศึกษาหลายแห่งทั้งภาครัฐและเอกชนได้เปิดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองเพิ่มมากขึ้น เพื่อทางเลือกสำหรับผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ

ภาษาญี่ปุ่นเป็นอีกภาษาที่เป็นภาษาทางเลือกสำหรับผู้สนใจในระดับโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นโปรแกรม และวิชาเลือกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศอื่นๆ เนื่องจากทั้งประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เติบโตและพัฒนาทางอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างรวดเร็วมาก ทำให้ภาษาญี่ปุ่นเป็นที่นิยมและต้องการของตลาดอาชีพมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนทั้งภาษาญี่ปุ่น สถานศึกษาต่างจัดทำหลักสูตรเอง ยังไม่มีหลักสูตรเฉพาะตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา จึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เป็นชั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบบทเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน

2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านบทความ บทสนทนาิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์เรื่องและประเด็นต่างๆตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลาโอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพยสุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท้องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600 - 3,700 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 2.1

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	<ol style="list-style-type: none"> ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องคำแนะนำ คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และบทอ่านสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายหรือเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงหรือรูปภาพที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงหรือรูปภาพที่อ่านให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา บทอ่านสั้นๆ และเรื่องเล่า 	<ol style="list-style-type: none"> คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย และคำบรรยาย คำกลุ่มคำประโยค ข้อความ และบทอ่านสั้นๆ หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงตามระดับสูงต่ำในพยางค์ คำ กลุ่มคำ ประโยคหรือข้อความ ประโยคและข้อความที่เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว เช่นตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม สุขภาพ การเดินทาง ลมฟ้าอากาศ การท่องเที่ยว การซื้อ-ขาย งานอดิเรก การแต่งกาย คำศัพท์สะสม 500 – 1000 คำ อักษรคันจิสะสม 80 - 250 ตัว สื่อที่ไม่ใช่เสียงหรือข้อความเรียง เช่น ภาพ กราฟ แผนภูมิ แผนผัง แผนที่ ตาราง สัญลักษณ์ เครื่องหมาย บทสนทนา บทอ่านสั้นๆ เรื่องเล่า เช่น อีเมลล์ จดหมาย ป้ายประกาศ บันทึกรประจำวัน บันทึกช่วยจำ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

ตารางที่ 2.2

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	<p>1. สนทนาและเขียนโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม</p> <p>2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำขออนุญาต คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม</p> <p>4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายและเปรียบเทียบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>5. พูดและเขียนบรรยาย แสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวกิจกรรม และประสบการณ์อย่างมีเหตุผล</p>	<p>1. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน</p> <p>2. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล กิจกรรม ประสบการณ์ สถานการณ์ต่างๆ เหตุการณ์ ประเด็นที่กำลังอยู่ในความสนใจ</p> <p>1. คำขอร้อง คำแนะนำ คำขออนุญาต คำชี้แจง คำอธิบายในสถานการณ์ต่างๆ</p> <p>1. ภาษาที่ใช้แสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ</p> <p>1. ภาษาที่ใช้ขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายและเปรียบเทียบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน</p> <p>1. ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว กิจกรรม ประสบการณ์ และให้เหตุผลประกอบ</p>

ตารางที่ 2.3

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	<ol style="list-style-type: none"> พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัวและประสบการณ์ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญที่ได้จากเรื่องราว กิจกรรม เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ 	<ol style="list-style-type: none"> ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว และประสบการณ์ การจับใจความสำคัญ เรื่อง กิจกรรม เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ ภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และการให้เหตุผล เช่น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อน สัตว์ในญี่ปุ่น อาหารญี่ปุ่น ของฝาก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 2.4

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	<ol style="list-style-type: none"> ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมกับระดับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของญี่ปุ่น เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นตามความสนใจ 	<ol style="list-style-type: none"> การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับบุคคล และโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของญี่ปุ่น กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ตารางที่ 2.5

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	1. บอกความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคข้อความ การลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย 2. อธิบายเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของญี่ปุ่นกับของไทย	1. ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคข้อความ การลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย 2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน 1. การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของญี่ปุ่นกับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 2.6

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดหรือเขียน	1. การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 2.7

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	1. การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง และสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาและชุมชน

ตารางที่ 2.8

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ม.5	1. ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสืบค้น ค้นคว้า สรุปรูปร่างหรือข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ 2. เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน เป็น ภาษาญี่ปุ่น	1. การใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสืบค้น ค้นคว้า สรุปรูปร่างหรือข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ 1. การใช้ภาษาญี่ปุ่นในการเผยแพร่หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียน และชุมชน

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ บทความจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือเรียน วารสาร อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนในช่วงชั้นที่ทำวิจัย และทำการคัดเลือกโดยผู้เรียนจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ 日本が好きです (ชอบญี่ปุ่น), 町の生活・田舎の生活 (ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท), お祭り (เทศกาล), 沖縄旅行 (เที่ยวโอกินาว่า), 宝くじ (ล็อตเตอรี่), 高校 (โรงเรียนมัธยมปลาย), 将来は... (อนาคต), 日本語でお願いします (กรุณาพูดเป็นภาษาญี่ปุ่น) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) มาตรฐาน ต 1.1 ม.5/1, 5/2, 5/3, 5/4

2.2 การสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ

2.2.1 ความหมายของการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ

หมายถึง การสอนภาษาให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นภาษาที่สองซึ่งไม่ใช่ภาษาหลักหรือภาษาแม่ของผู้เรียนและผู้เรียนไม่เคยเรียนภาษานั้นมาก่อน

2.2.2 การสอนภาษาที่สอง

ภาษาสามารถจำแนกเป็นชนิดใหญ่ๆ ได้ 3 ชนิด (อรุณีวิริ ยะจิตรา, 2532) คือ

1. ภาษาแรกหมายถึงภาษาที่เด็กพูดได้เป็นภาษาแรกเพราะเป็นภาษาที่พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู ใช้พูดกันในครอบครัว

2. ภาษาที่สองหมายถึงภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้รองไปจากภาษาแรก ภาษาที่สองนี้อาจเป็นภาษาราชการหรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในการเรียนการสอนในโรงเรียน ในประเทศที่เคยเป็นอาณานิคม

3. ภาษาต่างประเทศหมายถึงภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ที่ใช้ภาษานั้นทั้งนี้อาจเพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเหตุผลทางการ เมืองหรือ คັນคว่า เมื่อพิจารณาถึงการเรียนรู้ภาษาหรือการเรียนการสอนทางภาษาแล้วอาจแบ่งการเรียนการสอนภาษาของมนุษย์ได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ 1) การเรียนการสอนภาษาแรกซึ่งจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติกับเด็กทุกคน เด็กตั้งแต่แรกเกิดและเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมที่ผู้คนใช้ภาษาอะไรการเรียนการสอนภาษานั้นก็จะมีสถานะเป็นการเรียนการสอนภาษาแรกซึ่งจะเป็นไปง่ายตายกว่าการเรียนการสอนภาษาที่สองเนื่องจากเป็นภาษาแรกที่เรียนมี สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย มีความจำเป็นในแง่ การขัดเกลาทางสังคมซึ่งต้องรับการถ่ายทอดเรื่องภาษาให้ สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ภายในสังคม นั้นๆ เพื่อการดำเนินชีวิตได้ตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของชีวิต เป็นต้น 2) การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศไม่ได้เกิดขึ้นง่ายตายกับคนทุกคนเหมือนการเรียนการสอนภาษาแรกทั้งนี้เพราะมี ปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาที่สองเช่น อายุ บุคลิกลักษณะธรรมชาติการรับรู้ที่ แตกต่างกันสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนหรือความสำคัญจำเป็นในการใช้ภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศและอื่นๆ เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศว่า “ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดจุดมุ่งหมายยังมีเหมือนกันโดยทั่วไปแล้วมักจะมีจุดหมายที่จะพัฒนาปัญญา ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่น่าสนใจได้ในหมู่นักเรียน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้ เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรมและการดำรงชีวิต

ของชนชาติเจ้าของภาษานั้นได้ด่องแท้ขึ้นสามารถใช้ภาษานั้นๆเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อขั้นสูงหรือในต่างประเทศได้”

2.2.3 การสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย

การสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยเกิดขึ้นครั้งแรกในยุคใดไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนแต่พบว่ามีการสอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษา เมื่อประมาณปีพ.ศ.2490 และพบว่ามีการสอนภาษาญี่ปุ่นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตบพิตรพิมุขแต่ยุติการสอนไป ในปีถัดมา มีสถาบันมากมายที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่น เช่น สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นในพระบรมราชูปถัมภ์(สนญ) ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ โดยแรกเริ่มนั้นได้รับการสนับสนุนตำราเรียน อุปกรณ์การสอนและบุคลากรซึ่งเป็นอาจารย์ชาวญี่ปุ่น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างบุคลากรที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สองเพื่อช่วยเสริมความแข็งแกร่งในด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ในภายภาคหน้า จนกระทั่งในปัจจุบันการศึกษาภาษาญี่ปุ่นเริ่มเปิดกว้างมากขึ้นจนถึงระดับมัธยมศึกษา ประถมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี (มูลนิธิญี่ปุ่น, 2546)

2.2.4 การจัดการเรียนการสอนอ่านในฐานะภาษาต่างประเทศ

สำหรับการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านนั้นสามารถจำแนกขั้นตอนในการอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) และขั้นหลังอ่าน (Post-reading) โดยในแต่ละขั้นมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.4.1 ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading)

Heimlich and Pittelman (1986) กล่าวถึงขั้นตอนการใช้ผังโยงความคิดกับกิจกรรมก่อนการอ่านในห้องเรียน โดยให้รายละเอียดว่ากิจกรรมก่อนอ่าน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วย

2. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และทบทวนคำศัพท์เก่าจากแหล่งเรียนรู้และกิจกรรมที่ครูออกแบบไว้ที่ได้เสนอขึ้นก่อนการอ่านไว้

Harmer (1983) ได้เสนอขั้นตอนการอ่านไว้ดังนี้ กิจกรรมก่อนอ่าน เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่

□ □ □

1. ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

2. ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

Wallace (1992) เสนอการอ่านในขั้นก่อนอ่านว่า ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้นผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

Steinhofer (1996) กล่าวถึงเคล็ดลับในการเตรียมการอ่านจะไม่ใช้เวลานานมาก เพราะจุดประสงค์ของขั้นก่อนอ่านนั้นคือ การกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

Lebauer (1998) กล่าวว่าขั้นก่อนการอ่านสามารถแบ่งเบาภาระนักเรียนขณะอ่านได้ คำศัพท์ที่สำคัญและความคิดในบทความ ครูจะใช้การสอนโดยตรงในการอธิบายข้อมูล คำศัพท์สำคัญ และกรอบแนวคิดของ นอกจากนี้ครูจะช่วยนักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลที่สำคัญในบทความ โดยใช้กลยุทธ์ในการอ่าน เช่น การอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) การอ่านโดยเน้นความหมายโดยรวม (Extensive) และการอ่านแบบรวดเร็ว (Intensive)

Van (1999) กล่าวว่า การเริ่มต้นของการอ่านนั้น บทความที่มีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลพื้นหลังเพื่ออำนวยความสะดวกในการอ่านจะมีความหลากหลาย

2.2.4.2 ขณะอ่าน (While-reading)

Harmer (1983) กล่าวถึง กิจกรรมระหว่างการอ่านว่าเป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1. ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือประโยคก็ได้ แล้วให้นักเรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง
2. เขียนผังโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง (Semantic Mapping)
3. เติมข้อความลงไปบนแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)
4. เล่าเรื่องโดยสรุป

Heimlich and Pittelman (1986, pp. 20-22) ให้รายละเอียดกิจกรรมในขณะที่อ่าน

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง และอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อหาที่อ่านระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างครูกับนักเรียนจนสามารถสรุปใจความสำคัญได้
2. ครูให้นักเรียนเติมข้อมูลลงในผังโยงความคิดที่ถูกตัดข้อความออกเป็นบางส่วน (Concept Map) (กรณีที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการใช้ผังโยงความคิด) หรือให้นักเรียนทำงานกลุ่มและช่วยกันสร้างผังโยงความคิดลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ครูแจกให้ (กรณีที่นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับการใช้ผังโยงความคิดแล้ว) แล้วนำไปติดไว้บนผนังห้อง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินสำรวจผังโยงความคิดของเพื่อนกลุ่มอื่นๆ และกลับมาพัฒนาผังโยงความคิดของกลุ่มตนเอง
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับผังโยงความคิดที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพัฒนาผังโยงความคิดของกลุ่มตนเอง

4. ครูให้นักเรียนแต่ละคนสร้างผังโยงความคิดตามเรื่องที่อ่านด้วยตนเองโดยไม่ดูผังโยงความคิดเดิม แล้วนำเสนอ

Wallace (1992) ระบุว่า คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเองขณะอ่าน คือ ข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ในลักษณะเช่นนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านทำสิ่งต่อไปนี้ด้วย

1. คาดเดาว่าข้อเขียนที่จะอ่าน
2. คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียนที่จะตามมาทั้งหมด
3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
4. ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์

Van (1999) กล่าวถึงขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading) ว่าเป็นขั้นตอนการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายโดยผู้สอนจะนำมาใช้ระหว่างที่มีการอ่าน ดังมีตัวอย่างกลยุทธ์ในการอ่าน ดังนี้

1. การคาดเดา
2. การบูรณาการความรู้
3. การแปลความ
4. การตรวจสอบ

2.2.4.3 หลังอ่าน (Post-Reading)

Hamer (1983) ได้เสนอกิจกรรมหลังการอ่านไว้ดังนี้ กิจกรรมที่ใช้ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่เรียนอาจเป็นกิจกรรมการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น การพูด และการเขียนก็ได้

1. ให้แสดงบทบาทสมมติ
2. เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ
3. พูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

Heimlich and Pittelman (1986) กล่าวว่าครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันอธิบายผังโยงความคิดที่สร้างขึ้นเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับข้อมูลว่าจะพูดข้อมูลใดก่อนหลัง ครูจะเป็นผู้ช่วยแนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์และการใช้โครงสร้างประโยคที่อยู่นอกเหนือจากบทเรียน แล้วให้นักเรียนฝึกอธิบายผังโยงความคิดเป็นกลุ่ม คู่ และเดี่ยว กิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักเรียนทำความเข้าใจและทบทวนเรื่องราวโดยอาศัยข้อความบนผังแต่งเป็นประโยคอย่างง่ายๆ ตามพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน หรือหากข้อความไม่ซับซ้อน นักเรียนอาจใช้สำนวนประโยคจากเรื่องที่อ่านก็ได้ ผลที่ได้รับคือ นักเรียนสามารถสื่อความเกี่ยวกับข้อความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านให้ผู้ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนผังโยงความคิดโดยไม่ต้องดูแบบแล้วตรวจด้วยตนเองกับต้นฉบับ กิจกรรมดังกล่าวผู้เรียนจะมีโอกาสทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเองอีกครั้ง ผลที่ได้รับคือ นักเรียนจะรับเอาคำศัพท์สำนวน และเขียนคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนเรียงความโดยใช้ข้อมูลบนผังโยงความคิดซึ่งเป็นข้อความเดียวกันกับที่ใช้พูดอธิบายไปแล้ว แล้วแลกเปลี่ยนเรียงความกับเพื่อนเพื่อช่วยกันตรวจการสะกดคำ โครงสร้างประโยค คำเชื่อม และเครื่องหมาย กิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการเขียนร่วมกับเพื่อนๆ เช่นการจัดเนื้อหา การใช้โครงสร้างประโยค คำเชื่อม และสัญลักษณ์ต่างๆ

3. ครูใช้วิธีวัดและประเมินนักเรียนตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนเขียนผังโยงความคิดเพื่อทบทวนโดยไม่ต้องดูแบบและเนื้อหา และเขียนเรียงความ เสร็จแล้วนำส่งครู

3.2 ให้นักเรียนเขียนเติมข้อความลงบนผังโยงความคิดที่ไม่สมบูรณ์แล้วนำส่งครู

3.3 ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามอัตร้อย

Barnett (1988) กล่าวว่าชั้นหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน โดยการตรวจสอบนี้มีวัตถุประสงค์ในชั้นตอนนี้ไม่ใช่ตรวจสอบความจำของนักเรียนหรือความจำด้านเนื้อหา แต่เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไร มีความคิดอย่างไรกับเนื้อหาที่อ่าน โดยใช้การวิพากษ์ภายในกลุ่ม ซึ่งการสนทนาในกลุ่มยังเป็นการเสริมในด้านที่นักเรียนอาจยังไม่เข้าใจชัดเจน หรือไม่เข้าใจไม่ถูกต้อง ดังนั้นความสนใจจะมุ่งเน้นกระบวนการที่นำไปสู่ความเข้าใจหรือแง่สิ่งที่เข้าใจผิดพลาด

Wallace (1992) เสนอว่า เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใดหรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่ไม่ใช่ภาษาหลักของผู้เรียน โดยภาษาหลักจะสามารถเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติตั้งแต่กำเนิด แต่ภาษาที่สองจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยการสอนภาษาต่างประเทศนั้นมีวัตถุประสงค์คือการพัฒนาปัญญาของผู้เรียน ให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการสอนจึงต้องมีขั้นตอนการสอนที่เป็นระบบ โดยเฉพาะการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ จะถูกแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและหลังการอ่าน โดยแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงกิจกรรมที่จะใช้สำหรับแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและการสอนภาษาต่างประเทศเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2545) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่าการอ่านหมายถึงการมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดจากนั้นจึงนำความรู้ ความคิดหรือสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านต่างๆเมื่อถึงเวลาอันควร

ไพรงาม โพธิ์พุ่ม (2547) กล่าวว่า การอ่านคือความเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมายรูปภาพตัวอักษรคำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ยุวรัตน์ คนหาญ (2549) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยผู้อ่านต้องแปลความหมายทำความเข้าใจตัวอักษรหรือสัญลักษณ์โดยใช้ความคิด ความรู้สึก ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันกับผู้เขียน และผู้อ่านสามารถนำเอาความรู้นั้นๆไปใช้ประโยชน์ได้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2552) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลความของอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง การทำความเข้าใจตัวอักษรที่มองเห็นซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน จากนั้นจึงทำความเข้าใจ คติวิเคราะห์ ตีความและสรุปผลออกเป็นความเข้าใจของตนเองตามความรู้สึก โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นรากฐานสำคัญทางการศึกษา ผู้ที่อ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ตลอดจัดได้ว่าเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านสูง ในเรื่องความสำคัญของการอ่านนั้น นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะเล่าเรียนเก่งจนประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ครูผู้สอนจำเป็นต้องอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการสอนตลอดเวลา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม ทำให้เกิดการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่างๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต การพัฒนาสู่สิ่งที่ดีที่สุดของการพัฒนาชีวิต

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ พัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสังคมได้ ดังนั้นการอ่านจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องคอยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะของการอ่านที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.3 องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน

ดังที่กล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้นว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่าน คือเพื่อให้เกิดความเข้าใจนั่นคือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและรับ "สาระ" ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้

Greller (1982) กล่าวว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันจนแยกไม่ได้ ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจ แสดงว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิด ความเข้าใจจึงมีความสำคัญในการอ่านและมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการใช้ประโยชน์หรืออ้างอิง
2. สามารถจับใจความสำคัญได้ ระบุนหรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็น ประเมินความสำคัญว่าสิ่งใดควรสนใจเป็นพิเศษ
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอน หรือผสมผสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ขวัญเรือน โพธิ์วิเชียร (2538, อ้างถึงใน ดารา หวานสนิท, 2549) ได้เสนอว่าสิ่งที่จำเป็นและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ทางการอ่านของเด็กประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความรู้เดิม (Knowledge of the Word) ซึ่งมีบทบาทในการช่วยให้เด็กเข้าใจในการอ่านมากขึ้น

2. ความรู้ทางภาษา (Linguistic and Mentalinguistic Knowledge) เช่น ระบบเสียงระบบคำ โครงสร้างประโยค และโครงสร้างสนทนาหรือบรรยาย

3. ความสามารถในการจำระยะสั้น - ระยะยาว (Short-Term and Long-Term Memory Capabilities) เด็กเล็กมีความสามารถในการจำระยะสั้นที่ค่อนข้างจำกัดกระบวนการจำระยะสั้น-ยาว เป็นพื้นฐานต่อการอ่านการจะเข้าใจความหมายจะต้องขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ของความจำใน 2 ชนิดนี้คือ เมื่อข้อมูลใหม่เข้ามาจะต้องมีการเก็บจำไว้ในใจคือ ในความจำระยะสั้นในขณะที่ดึงข้อมูลเก่าจากความจำระยะยาวออกมา และเกิดปฏิสัมพันธ์กันซึ่งแต่ละคนจะมีความสามารถในการจำแตกต่างกัน

4. ความตั้งใจ (Attention) ในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยความตั้งใจของเด็กที่จะเพ่งเล็งความสนใจไปที่สิ่งที่อ่าน ซึ่งครูสามารถช่วยเหลือได้โดยให้มีระบบจัดการทางพฤติกรรมเพื่อพัฒนาทักษะความใส่ใจในการอ่าน

เรวดี หิรัญ (2539) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่วไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของคำศัพท์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำ เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทักษะอื่นๆ ด้วย เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษร และความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า แบบสอบบอ่านที่ยอมรับกันเป็นจำนวนมากมักจะวัดความสามารถในการอ่านทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่นๆ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์ที่ตามมา การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิดสำคัญและการจัดลำดับความคิด เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่าน โดยการได้ข้อสรุปหรือหลักเกณฑ์จากเรื่องที่อ่าน อย่างไรก็ตามทักษะที่สามนี้มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเข้าใจความหมายที่ปรากฏอย่างชัดเจน เพราะการที่จะได้ความหมายของเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายตามตัวอักษร หรือความหมายที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก่อน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การทราบถึงอารมณ์หรือแนวรสของเรื่อง ความสามารถในการเข้าใจกลไกทางวรรณคดีที่ทำให้ผู้เขียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การอ่านให้เกิดความเข้าใจได้นั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษา ความสามารถในการจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน ดังนั้น ในการวิจัยเรื่องการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่านนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทหน้าที่ในการศึกษาองค์ประกอบ การอ่านและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.4 ประเภทของการอ่าน

จากเอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2542) ได้แบ่งประเภทของการอ่านเป็น 2 ประเภทคือ

1. การอ่านออกเสียง มีกระบวนการที่แตกต่างจากการอ่านในใจ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ได้อธิบายกระบวนการของการอ่านไว้ว่า กระบวนการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับภาษา กล่าวคือ ไม่ว่าจะอ่านออกเสียงหรือไม่ออกเสียงเมื่ออ่านตัวอักษรก็ต้องคิด วิเคราะห์ความหมายของตัวอักษรนั้น การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง ผู้อ่านจะต้องควบคุมการออกเสียงสะกด ลีลา จังหวะ วรรคตอนให้ถูกต้อง

2. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อเก็บใจความและเพื่อทำความเข้าใจ เป็นการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง แต่บางครั้งอาจไม่เข้าใจ ผู้อ่านควรพยายามเอาชนะด้วยการอ่านอย่างมีสมาธิและรับรู้ความหมายทุกถ้อยคำจนเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด

สมุทรา เซ็นเชาวนิช (2542) ได้แบ่งประเภทการอ่านเป็น 2 ประเภทและทั้งสองประเภทใช้ความเร็วต่างกันคือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work Study Type Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือต้องการควบคุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้น ในขณะที่อ่าน จึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วนนอกจากจะรู้คำความหมายเฉพาะนั้นๆ แล้วควรจะรู้ความหมายแฝงหรือความหมายนัยประหวัด (Connotation) ของคำนั้นอีกด้วย เพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. อ่านเพื่อความพักผ่อนหรือความบันเทิง (Refractory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัว หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ การอ่านชนิดนี้มักไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก จะอ่านด้วยความเร็วช้าหรือเร็วอย่างไรก็ได้ สุดแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเองเป็นสำคัญ การอ่านชนิดนี้โดยปกติแล้วมักอ่านได้เร็วกว่าชนิดแรก

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านมีอยู่หลายประเภทโดยขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่าน เช่น การอ่านออกเสียง คือการอ่านที่เน้นไปทางการฝึกควบคุมเสียง ลีลา จังหวะ ต่างจาก

ประเภทการอ่านในใจ ที่อาจจะเน้นความรวดเร็วในการอ่าน และใช้สมาธิสูงในการรับรู้เนื้อหาที่อ่าน และประเภทการอ่านเพื่อการศึกษา มีเพื่อเน้นการเก็บข้อมูล ประเด็นสำคัญ เพื่อให้สามารถจดจำได้มากขึ้นและส่งผลดีต่อการเรียน และการอ่านเพื่อความบันเทิงก็คือการอ่านที่ไม่เน้นความลึกซึ้ง เน้นความผ่อนคลาย และเพลิดเพลินใจเป็นสำคัญ

2.3.5 การจัดกิจกรรมการสอนอ่าน

Finocchiaro (1983, อ้างถึงในสุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) ได้เสนอวิธีสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมนักเรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ ด้วยการแนะนำคำที่มีรากศัพท์เดียวกัน รวบรวมคำที่คล้ายคลึงกันเป็นกลุ่ม หาคำที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ฝึกให้นักเรียนเดาความหมายของคำใหม่ โดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท (Context (Clues))
2. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างหรือแบบประโยค ใช้วิธีทำนองเดียวกันกับการเพิ่มพูนคำศัพท์
3. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของคำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์เท่าที่หาได้ เช่น รูปภาพ ของจำลอง หรือสิ่งของอื่นๆ ครูอาจจะอธิบายเป็นภาษาแม่ (ภาษาไทย) ก็ได้
4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านยิ่งขึ้นคำถามนำของครูควรเริ่มต้นจากคำถามง่ายๆ ประเภทตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes/ No Questions) ก่อน ต่อไปจึงใช้คำถามประเภทที่มีคำตอบคำถามนำ (Wh-(Questions) นอกจากนี้ยังมีคำถามที่ให้นักเรียนบอกรายละเอียด (Main Idea) ของข้อความที่อ่าน หรือหาคำที่บรรยายลักษณะเหตุการณ์เกี่ยวกับคน สิ่งของ จากเรื่องที่อ่าน
5. ช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถอ่านเร็ว และรู้จักปรับอัตราความเร็วในการอ่านตามแต่ละประเภทของเรื่องที่อ่าน และวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยวิธีการต่อไปนี้
  - 5.1 จับเวลาหรือกำหนดเวลาสั้นๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ
  - 5.2 พยายามลดเวลาที่กำหนดให้อ่านข้อความหนึ่งๆ ให้เหลือน้อยลง
  - 5.3 ระวางมิให้นักเรียนอ่านโดยทำปากขมุขมิบ หรือใช้นิ้วชี้ไปตามข้อความที่กำลังอ่าน เป็นต้น
  - 5.4 บอกวัตถุประสงค์ในการอ่านทุกครั้ง เช่น ให้อ่านเพื่อหาคำตอบ หาคำที่ต้องการ หาข้อความที่เฉลยปัญหา หาใจความสำคัญ (Main Idea หรือ Central Through)
  - 5.5 ให้นักเรียนมีสมุดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านเร็ว (Speed Reading) รวมทั้งคะแนนทดสอบที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านเรื่อง หากทำเป็นสมุดกราฟได้จะช่วยให้เห็นความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดีและเด่นชัดยิ่งขึ้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้ออกแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีเทคนิค ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ผู้อ่านคิดไว้ก่อนว่าต้องการข้อมูลในเรื่องใดแล้ว จึงอ่านโดยเร็ว มุ่งสนใจเฉพาะสิ่งที่ต้องการ เช่น รายชื่อของนักฟุตบอลในข่าวกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางโรงแรมจัดให้ หรือรายชื่อบุคคลในสมุดโทรศัพท์ บทความที่เป็นแบบเรียน ผู้อ่านอาจอ่านคำถามก่อนแล้ว จึงใช้วิธีการอ่านแบบนี้เพื่อหาคำตอบก็ได้

2. การอ่านเพื่อทราบเรื่องราวคร่าวๆ (Skimming) ผู้อ่านกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านแบบนี้ จะไม่อ่านทุกคำ แต่จะอ่านข้ามเป็นตอนๆ จนทั่วบทความ ผู้อ่านอาจอ่านประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า แล้วข้ามไปอ่านตอนกลาง และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะจับสาระ หรือใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป หรือเพื่อรู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การอ่านลักษณะนี้ อาจเรียกว่า การอ่านจับใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)

3. การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) หรือการอ่านเพื่อหารายละเอียด (Reading for Details) เป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องราวที่ต้องการทราบอย่างถูกต้อง แน่นนอนผู้อ่านอ่านอย่างตั้งใจค่อนข้างช้า ในขณะที่เดียวกันก็อาจเขียนสรุปประเด็น หรือจดบันทึกข้อมูลย่อยไปพร้อมๆ กัน การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านครั้งที่ 2 หลังจากการอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) มารอบหนึ่งแล้ว เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เร็วขึ้น ไม่เสียเวลามากเกินไป

4. การอ่านโดยทำนายข้อความต่างๆ ล่วงหน้า (Predicting) โดยผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ทำนายข้อความที่จะอ่านจากหัวเรื่อง หัวข้อย่อย เช่น การอ่านเรื่องการสูญพันธ์ของไดโนเสาร์ แล้วให้ผู้อ่านทำนายว่า ต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการสูญพันธ์ของไดโนเสาร์ที่น่าจะเป็นไปได้ เป็นต้น

5. การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from the Context) ผู้อ่านอาจเดาความหมายคำศัพท์ได้ โดยอาศัยความหมายจากรากศัพท์ ความสอดคล้องกันของเรื่องราว คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ข้อความที่ขัดแย้งกันและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจะเน้นไปที่การสอนเทคนิคต่างๆ ในการอ่านให้ผู้เรียน เพื่อที่จะเพิ่มความสามารถและความเข้าใจให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสาระสำคัญของการอ่านได้อย่างตรงประเด็น อีกทั้งยังช่วยให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพเพราะแต่ละกิจกรรมมีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจต่อบทความมากยิ่งขึ้น

2.3.6 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Ruddell (2006) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นพฤติกรรมของการสร้างความหมายในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ได้เป็นเพียงกระบวนการ

ทางจิตใจ แต่เป็นตัวสะท้อนตัวตนของผู้อ่านว่าเขาสามารถเชื่อมโยงโลกกับสิ่งต่างๆ เพิ่มพูนความรู้ข้อเท็จจริง สิ่งแวดล้อมรอบตัวกับสิ่งที่เขาอ่านได้อย่างไร

Harris and Smith (1976) ได้แบ่งปัจจัยต่างๆ ที่ผู้อ่านใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่ ความรู้เดิมของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทศนคติ ความเชื่อซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ และจุดประสงค์ของการอ่าน และปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่ ลักษณะของตัวเรื่อง ซึ่งปัจจัยภายในที่กล่าวไปแล้วข้างต้น แฮร์ริสและสมิธให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการซึ่งได้แก่ความรู้เดิมและประสบการณ์นั้น หากผู้อ่านไม่มีความรู้เดิมและประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อนก็ไม่สามารถเข้าใจบทความได้ นอกจากนั้นผู้อ่านจะต้องมีความสามารถทางภาษาพอสมควร จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านและทำให้เรื่องนั้นมีความหมาย

จิรพรรณ มหาพรหม (2545) สรุปการอ่านอย่างเข้าใจว่า การที่จะอ่านได้อย่างเข้าใจ ผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิด ความรู้ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมในด้านต่างๆ ของผู้อ่านด้วยเพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่อ่านตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านได้รับรู้

สมุทรา เซ็นเชาวิช (2542) ได้สรุปว่าความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลากๆ ด้านของแต่ละคน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจคือ การที่ผู้อ่านสามารถรับเอาสารผ่านจากตัวอักษรแล้วตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและนำไปเชื่อมโยงเข้ากับองค์ความรู้ที่ผู้อ่านมีโดยอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ

2.3.7 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

Smith (1973) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ซึ่งเป็นความเข้าใจเบื้องต้นที่ผู้เขียน เขียนไว้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้ละเอียด ลึกซึ้ง สามารถขยายความและทำนายสิ่งที่จะเกิดตามมาได้
3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเอง วิเคราะห์ ตัดสิน ประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในระดับเบื้องต้น และในระดับชั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

อรพิน พจนานนท์ (2554) ได้จัดลำดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ การวัดและประเมินการอ่านให้สอดคล้องกัน ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับตัวอักษร (Literal) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถบอกสถานการณ์ความจริง และรายละเอียด เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานที่อาศัยการท่องจำ และการระลึกในการประเมินผลการอ่านในระดับนี้ เป็นแบบรูปธรรม (Objective) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาว่าเป็นจริงหรือเท็จ ข้อคำถามที่ใช้ได้แก่ คำถามประเภท ถูกหรือผิด (True/False) แบบมีตัวเลือก (Multiple choice) และการเติมคำในช่องว่าง (Fill-in-the blank) โดยปกติข้อคำถามที่ใช้คือ who, what, when , where ระดับที่ 2 ระดับตีความ (Interpretation) เป็นระดับการอ่านที่บอก หรือให้ความหมายโดยนัยมากกว่าการให้รายละเอียด ข้อความจริง การประเมินผลการอ่านในระดับนี้ มีรูปแบบเป็นนามธรรม (Subjective) และคำถามที่ใช้ถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) หรือยั่วให้คิด (Thought-provoking Question) เช่น why, what if และ how ระดับที่ 3 ระดับประยุกต์ (Applied) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถขยาย หรือประยุกต์ความคิดหรือมุมมองในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีกระบวนการวิเคราะห์การสังเคราะห์ และ การประยุกต์ การประเมินการอ่านในระดับนี้ควรส่งเสริมให้ผู้อ่านได้มีโอกาสวิเคราะห์ (Analyze) สังเคราะห์ (Synthesize) และ ประยุกต์ (Apply) ใ้กับข้อมูลหรือสถานการณ์อื่นๆ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านมีสามระดับ คือ ความเข้าใจระดับตัวอักษร คือการรับรู้สิ่งที่อ่านผ่านตัวอักษรโดยตรงโดยไม่ต้องตีความใดๆ ความเข้าใจระดับตีความ คือการนำสารที่อ่านมาขยายความให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ คือ การใช้ความคิดและองค์ความรู้ของตนในการวิเคราะห์ วิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำความเข้าใจในระดับตัวอักษรและระดับตีความไปปรับใช้ในการเรียนการสอน เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

2.3.8 บทบาทของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (The Teacher's Role in comprehension Instruction)

Ruddell (2006) ได้สรุปบทบาทหน้าที่ของครูในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.9

บทบาทของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (The Teacher's Role in Comprehension Instruction) ของ Ruddell (2006)

องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ	บทบาทหน้าที่ของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ
1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้สะท้อนถึงแรงจูงใจภายใน ภายนอก และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการอ่าน	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน และผลที่คาดว่าจะได้รับจากประสบการณ์การอ่าน
2. กระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างภาษา และความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและโครงสร้างของเนื้อเรื่อง	กระตุ้นและช่วยให้ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมเชื่อมต่อกับความรู้ที่มีในเนื้อหาของบทความ
3. การขับเคลื่อน ส่งเสริมเจตคติและความพอใจเกี่ยวกับเนื้อหาในบทความ ตามโครงสร้างของ ความหมายที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้	ช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยง สร้างทัศนคติที่ดี และรู้คุณค่าของเนื้อหาในบทความ และประสบการณ์การอ่าน
4. กำกับดูแล ควบคุม ให้กระบวนการต่างๆ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน	สอนให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ ความจำเป็นในการตรวจสอบความหมาย และการตีความโดยใช้ความรู้เดิมและข้อมูลที่มีในบทความผสมผสานกัน
5. ใช้ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ เพื่อช่วยในการสร้างความหมายจากการอ่าน	สร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การอ่าน ความรู้เดิม ทักษะกระบวนการ เจตคติที่มีต่อ บทความ และความหมายของการอ่าน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ครูมีหน้าที่ในการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงสิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ และมีบทบาทในการเสริมต่อผู้เรียนให้เป็นไปตามองค์ประกอบหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยต้องคอยให้ความช่วยเหลือตลอดขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อที่นักเรียนจะได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้อย่างเต็มที่

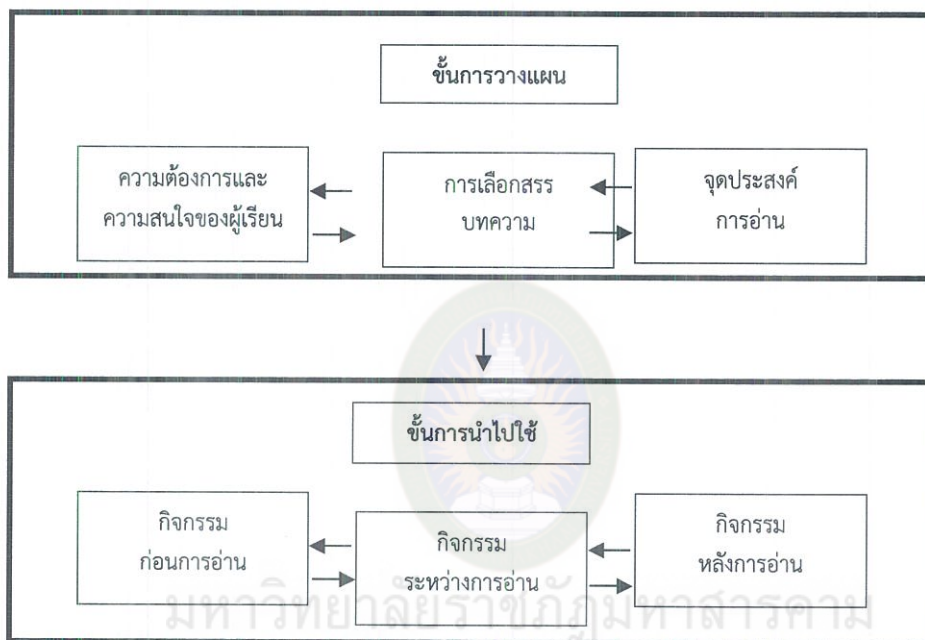
2.4 กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

2.4.1 ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

Clark and Graves (2005) และ Fitzgerald and Graves (2004) ได้ให้ความหมาย การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ว่า หมายถึงแนวการสอนที่วางแผนและจัดกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่างๆ สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นแนวการสอนที่ยืดหยุ่นได้ โดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทความ และจุดประสงค์ในการอ่าน เป้าหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านคือ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทความ เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความหมายคำศัพท์ เพลิดเพลินกับบทความประเภทต่างๆ ทั้งแบบเล่าเรื่อง และแบบอธิบายความโดยเน้นการเสริมต่อ การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนา (ZPD) ของผู้เรียนซึ่งอาจจะมีการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง แบบวาจา (Verbal Scaffolding) และการเสริมต่อการเรียนรู้แบบใช้สื่อที่มองเห็น (Visual Scaffolding) มีการทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อการอ่าน เน้นการมีส่วนร่วม ร่วมในการเรียนรู้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้น การมีส่วนร่วมในการเรียน ผู้เรียนจะ สามารถดำเนินกิจกรรมการอ่าน และปรับปรุงการอ่านได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นการเสริมต่อ ประสบการณ์การอ่านยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นสามารถอ่านและทำความเข้าใจ ตลอดจน เรียนรู้เนื้อหา ได้อย่างประสบความสำเร็จ ช่วยให้ผู้เรียนดึงความรู้มาใช้ในการอ่าน ขยายความรู้ด้าน คำศัพท์ใหม่ สร้างความรู้พื้นฐานให้เพียงพอในการอ่าน การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มี 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นวางแผน และขั้นนำไปใช้ ในขั้นวางแผน ผู้สอนต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ คือ ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ความยากง่ายและความเหมาะสมของเนื้อหา และจุดประสงค์ การอ่านแต่ละเนื้อหา ส่วนขั้นนำไปใช้ประกอบด้วย กิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลัง การอ่านผู้สอนวางแผนและใช้ทั้งสองขั้นอย่างสัมพันธ์กัน สามารถยืดหยุ่นได้ตามปัจจัยสำคัญทั้ง 3 ประการ เพื่อปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน และสถานการณ์ การเรียนรู้

Graves and Graves (1994, อ้างถึงใน ทิพาพร สุจारी, 2553) ให้คำนิยามของ การเสริมต่อ การเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE- Scaffolding Reading Experience) ว่าเป็น กลุ่มของกิจกรรมที่ จัดเตรียมให้ผู้เรียนก่อนการอ่าน (Pre-reading) ระหว่างการอ่าน (During-reading) และหลังการอ่าน (Post- reading) ที่ได้ออกแบบเป็นพิเศษด้วยกระบวนการวิเคราะห์กลุ่มผู้เรียนตามขั้นตอนเพื่อช่วยเหลือ ผู้เรียนอย่างจำเพาะเจาะจง เพื่อให้เกิดความประสบผลสำเร็จในการอ่าน การเรียนรู้ และสนุกสนาน เพลิดเพลินกับบทความที่ได้เลือกสรรโดยเฉพาะ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หมายถึง แนวการสอนที่วางแผนและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่างๆ สำหรับผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนที่ยืดหยุ่นได้โดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทความ และจุดประสงค์ในการอ่าน โดยผู้สอนมีหน้าที่เพียงคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน โดยใช้กิจกรรมต่างๆ และเมื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ ผู้สอนจึงค่อยๆลดบทบาทออกมา โดยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีขั้นตอน 2 ขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของ Graves and Graves (1994)

จากภาพที่ 2.1 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีอยู่ 2 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ขั้นวางแผน (Planning Phase) โดยผู้สอนจะต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนต่อการเลือกสรรบทความซึ่งขึ้นอยู่กับความยากง่ายของบทความและจุดประสงค์การอ่าน 2) ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Phase) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีทั้งหมด 3 ขั้นตอน คือ ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน และขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน โดยทั้ง 3 องค์ประกอบ จะเน้นกลุ่มของผู้เรียนอย่างจำเพาะเจาะจง เพื่อให้บรรลุในการอ่าน ผู้สอนจะเลือกกิจกรรมเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของผู้อ่าน

การเลือกกิจกรรมสำหรับผู้อ่านในขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) มีกิจกรรมให้เลือกมากมาย เช่น การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน การสอนคำศัพท์ ตลอดจนแนะนำกลวิธีในการอ่าน ขั้นการอ่าน (During-reading) มีกิจกรรมให้เลือกหลากหลายเช่นกันซึ่งรวมไปถึงการอ่านในใจ การอ่านให้ผู้เรียนฟัง การปรับบทเรียน การให้คำชี้แนะ การอ่าน และในขั้นสุดท้ายคือ ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ส่วนมากกิจกรรมที่ใช้เป็นการสรุปความในเรื่องที่อ่าน และการตรวจสอบความเข้าใจว่าผู้เรียนได้ลิ้มรสความสำเร็จในการอ่านตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้หรือไม่ได้เรียนรู้อะไร และสนุกกับบทความเพียงไร ดังนั้นกิจกรรมประกอบไปด้วย การตั้งคำถาม การอภิปราย การเขียนสรุปความ การทำแผนภูมิความคิด การแสดงละคร และการทบทวน การสอน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แนวการสอนตามกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นแนวทางการสอนที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาของบทความและวัตถุประสงค์ในการอ่าน เพื่อคัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมและกำหนดกิจกรรม ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และ หลังการอ่าน ได้เหมาะสมสอดคล้องกับการวางแผน ส่งผลให้ผู้เรียน ภาษารู้ป็นอ่านเนื้อหาที่ได้คัดเลือกมาให้อ่านอย่างเข้าใจ เพลิดเพลินกับการอ่านโดยจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องกับการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของเกรฟส์ และเกรฟส์ (Graves and Graves, 1994) ดังตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10

องค์ประกอบของการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของ Graves and Graves (1994)

กิจกรรมก่อนการอ่าน	กิจกรรมระหว่างการอ่าน	กิจกรรมหลังการอ่าน
1. การสร้างแรงจูงใจ	1. การอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญ	1. การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องที่อ่าน
2. การเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับบริบทชีวิตของผู้เรียน	2. การอ่านให้ผู้เรียนฟังเพื่อให้รูปแบบ	2. การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องที่อ่าน
3. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน	3. การอ่านตามคำชี้แนะ	3. การเขียนสรุปความ
4. การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน	4. การอ่านออกเสียงโดยผู้เรียน	4. การแสดงละครเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
5. การสอนคอนเซ็ปต์ก่อนการอ่าน	5. การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน	5. กิจกรรมแผนภูมิความคิด
6. การตั้งคำถามก่อนการอ่าน		6. ทบทวนการสอน
7. การทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนการอ่าน		7. การประยุกต์ใช้
8. การกำหนดทิศทางก่อนการอ่าน		
9. การแนะนำกลวิธีในการอ่าน		

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.4.2 แนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอนโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

การสอนโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนประกอบไปด้วย

2.4.2.1 การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

1) ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

Nuttall (2005) ได้ให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง ภาระหน้าที่ของครูที่จะช่วยจุดดิ่ง พยุง สนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และมีความสามารถในด้านต่างๆ จนสามารถเดินได้ด้วยตนเอง คล้ายๆ กับการช่วยเหลือนักเดินไม้ไผ่ การอุ้ม แต่เป็นการพยุง หรือจุดรั้งเมื่อพลาดพลั้ง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. Encouraging คือ การกระตุ้น ผลักดัน ให้ผู้เรียนเกิดความมานะ พยายาม ชี้นำแนวทางให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง

2. Prompting คือ การกำหนด การชี้แนะ การเตือนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนทำงานในหน้าที่ตนให้สำเร็จ โดยใช้คำถามนำอย่างง่าย ๆ หรือจัดเตรียมภาระงานเสริมเพื่อช่วยในการเรียนรู้

3. Probing คือ การตรวจสอบ เพื่อค้นหาว่าเหตุใดจึงเกิดความผิดพลาด ชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าเขาผิดพลาดที่ใด และจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนแก้ไขให้ถูกต้องได้อย่างไร

4. Modeling) คือ การให้ตัวแบบ การเป็นแบบอย่าง การสาธิต อย่างเหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เขาต้องการ

5. Clarifying คือ การอธิบาย ยกตัวอย่าง ขยายความ ทั้งนี้รวมถึงวิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดความกระจ่างชัดที่ผู้สอนช่วยเหลือผู้เรียนในเวลาที่คุณเรียนต้องการความช่วยเหลือ

Cazden (1988) ได้ให้ความหมาย การเสริมต่อการเรียนรู้ โดยอ้างมาจากนักจิตวิทยาชื่อ ลอเรนเรสนิค ตามความหมายเดิมคือ ผลของการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์โดยเน้นผู้สอนเป็นผู้จัดเตรียมข้อมูล ในลักษณะที่เป็นแบบอย่างที่ต้องการ และยังมีผู้ให้ความหมายแตกต่างกัน Vygotsky (1978) เชื่อว่าความสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ตัวผู้เรียนได้ร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกับผู้สอน คือ เด็กทำในสิ่งที่เขาทำได้ และผู้สอนทำส่วนที่ยาก จากความเชื่อนี้ การเสริมต่อการเรียนรู้จึงได้นำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม

Graves and Graves (2004) ได้อธิบายถึง "Scaffolding" ว่านำมาใช้ครั้งแรกในวงการศึกษานักจิตวิทยาชื่อ วูด บรูเนอร์ และโรส (Wood, Bruner and Rose, 1976) นักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้ศึกษาถึงบทบาทในการแก้ปัญหาหว่านกระบวนกรที่ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือผู้เรียน วูด และคณะได้สังเกตพฤติกรรมขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ในการแก้ปัญหา และสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะรวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้สอนในสถานการณ์การเรียน ดังนั้น "Scaffolding" โดยนัยของวูดและคณะ จึงหมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาและเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ยากเกินความสามารถ และบรรลุถึงเป้าหมายได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถทำกิจกรรมให้เสร็จสมบูรณ์ได้ หากผู้สอนไม่ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

Vygotsky (1978 cited in Graves and Graves, 2004) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถทำงานได้สำเร็จและผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานได้สำเร็จหากไม่ได้รับความช่วยเหลือ การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นโครงสร้างชั่วคราวที่ออกแบบสำหรับผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม หลักการสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้คือ ผู้สอนต้องประเมินความรู้ ทักษะ และความต้องการของผู้เรียนเพื่อเตรียมหรือเลือกกิจกรรมการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้การช่วยเหลือการเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของผู้เรียน การช่วยเหลือมีหลายรูปแบบ เช่นการตั้งคำถาม การบอกหรืออธิบายวิธีการ การสาธิต หรือแสดงให้ดู

การให้ตัวแบบ การชี้แนะ การทำงานกลุ่ม การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก่อนอ่านเรื่องนั้นๆ เป็นต้น

Fitzgerald and Graves (2004) ได้สรุปคุณลักษณะ ที่สำคัญสำหรับการเสริมต่อเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 3 ประการ ได้แก่

1. ลักษณะเฉพาะของการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ เป็นโครงสร้างการสนับสนุนชั่วคราวที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้หรือทำงานได้สำเร็จและผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานหรือเรียนรู้ได้สำเร็จหากไม่ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้

2. การเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับบริเวณพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of proximal development) ของผู้เรียนตามแนวคิดของวิกออตสกี

3. ผู้สอนต้องค่อยๆ ลดการเสริมต่อการเรียนรู้ลงและถ่ายโอนความรับผิดชอบในการเรียนรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง การที่ผู้สอนช่วยเหลือผู้เรียน ผู้เรียนจะไม่สามารถเรียนรู้ได้สำเร็จหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ การช่วยเหลือต้องเหมาะสมกับเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของผู้เรียน

2.4.2.2 เขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD)

1) ความหมายของเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD)

เขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นหนึ่งในมโนทัศน์ของ เลฟ เซเมโนวิช วิกออตสกี (Lev Semenovitch Vygotsky) ที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้และพัฒนาการ และเป็นที่ยอมรับอย่างดีในวงการการศึกษาของเด็กปฐมวัยและพัฒนาการเด็ก ว่าเด็กเรียนรู้และพัฒนาความคิดความเข้าใจตนเองได้อย่างไร

Vygotsky (1978) ได้ให้ความหมายของเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) หมายถึง ขอบเขตระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำหรือเรียนรู้ได้อย่างอิสระ กับสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือ พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ ไม่มีความคงที่และไม่แน่นอนเพราะเมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือสามารถเรียนรู้และทำในสิ่งที่ยากได้ ขอบเขตนี้ก็จะเปลี่ยนไปเป็นขอบเขตที่ผู้เรียนสามารถทำสิ่งต่างๆได้อย่างอิสระและเมื่อพบสถานการณ์ใหม่ ปัญหาใหม่ ก็จะกลับมาเป็นการทำงานที่ต้องได้รับความช่วยเหลือกลายเป็นเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD)

2.4.3 รูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

Clark and Graves (2005) กล่าวถึงการเสริมต่อการเรียนรู้ในการเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียน (Scaffolding Students Comprehension of Text) ว่ารูปแบบทั่วไปของการเสริมต่อการเรียนรู้มี 3 รูปแบบ คือ

1. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา (Moment-to-Moment Verbal Scaffolding) ได้แก่ การกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ตั้งคำถาม เพื่อค้นหาคำตอบ นำเสนอข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนองต่อการสอน ตระหนักถึงภูมิหลัง ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการอ่าน ผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการคือ (1) จะปรับการพูดอย่างไร ในขณะที่สอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุหรือเข้าไปใกล้เป้าหมายได้ และ (2) จะทำอะไรเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด โดยที่ผู้สอนเข้าไปมีส่วนร่วมในสถานการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเบื้องต้น เน้นบทสนทนาระหว่างผู้สอนกับกลุ่มผู้เรียน

2. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหา (Instructional Framework that Foster Content Learning) เป็นกรอบการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาความเข้าใจและการเรียนรู้ของผู้เรียนขณะที่อ่านข้อความใดข้อความหนึ่ง ในกรอบความคิดหนึ่งๆ อาจมีการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจาไม่ได้ บทบาทของครูผู้สอนคือ เตรียมประสบการณ์การอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการอ่านสูงสุด การส่งเสริมและพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจบทความ มี 2 แนวทาง ได้แก่

2.1 ตั้งคำถามเกี่ยวกับผู้เขียน (Questioning the Author : QIA) ซึ่งเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา (Verbal Scaffolding) ใช้ชุดคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและอภิปรายขณะที่อ่านข้อความ

2.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (Scaffolding Reading Experience) เป็นแนวทางที่ยืดหยุ่นที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยผู้เรียนให้เข้าใจ และผลิตผลกับบทความ แบบเล่าเรื่อง และแบบอธิบายความ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านประกอบด้วยรูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน (Student) ข้อความที่คัดเลือกมาให้อ่าน (Reading Selection) และเป้าหมายในการอ่านของผู้เรียน (Purpose) การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมี 2 ขั้นตอน คือขั้นวางแผน (Planning) และขั้นการนำไปใช้ (Implementation) สำหรับขั้นวางแผน (Planning) ผู้สอนต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ ผู้เรียน บทความ และจุดประสงค์การอ่านโดยมาพิจารณาเพื่อสร้างกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในการอ่าน

3. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนสำหรับการสอนยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Instructional Procedures for teaching Reading Comprehension Strategies)

โดยผู้สอนจะสอนยุทธวิธีในการอ่านกับบทความประเภทต่างๆ ก่อนล่วงหน้าเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านได้โดยอิสระ นอกจากนั้นผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกอ่านข้อความที่หลากหลาย แล้วค่อยถ่ายโอนความรับผิดชอบการใช้ยุทธวิธีในการอ่านไปสู่ผู้เรียนเมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถมากขึ้น

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยวจา กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหา และยุทธวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

2.4.4 ประเภทและลักษณะของการเสริมต่อการเรียนรู้

มีนักการศึกษาจำนวนมากได้เสนอวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.4.4.1 การเสริมต่อการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางหรือวิธีการ (Approach and Method) หมายถึง แนวคิดในการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้น

Driscoll (1994) ได้นำวิธีการเสริมต่อในการก่อสร้างมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอน 5 ประการ ดังนี้

1. การเสริมต่อการเรียนรู้สามารถช่วยทำหน้าที่ที่พยางค์ผู้เรียนจนกว่าจะช่วยตนเองได้
2. เป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาถึงขีดสุด
3. ทำหน้าที่ขยายช่วงระยะในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้สำเร็จตามเป้าหมาย
5. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในที่ที่จำกัดที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง

Wood, Bruner and Ross (1976) ได้เสนอวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จไว้ 6 ประการ

1. สร้างความสนใจกับผู้เรียน
2. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้
4. กำหนดลักษณะที่สำคัญของเนื้อหาที่เรียน
5. ควบคุมไม่ให้เกิดภาวะคับข้องใจ
6. กำหนดรูปแบบหรือแนวทางในการแก้ปัญหา

2.4.4.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา (Verbal Scaffolding) หมายถึง การที่ครูหรือผู้ใหญ่ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยคำพูด มีดังต่อไปนี้

Christie (1990) กล่าวว่าบทบาทครูในการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความด้วยภาษามีดังนี้

1. ครูต้องมีส่วนร่วม และควบคุมในการเรียนรู้ รวมทั้งการวางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมในการเรียนการสอน
2. ครูต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถตอบสนองหรือตอบคำถามครูได้ในทันที เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามของครูได้
3. ครูต้องช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการในการพูด โดยการร่วมกับผู้เรียนในการสร้างถ้อยคำ และประโยคยาวๆ เป็นต้น
4. ในการใช้ข้อความถามต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยการเริ่มจากคำถามที่ง่ายๆ ไปสู่คำถามที่ยาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านภาษาได้เป็นขั้นตอนทีละเล็กทีละน้อย

Kauchak and Eggen (2007) เสนอว่าการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนสามารถทำได้ดังนี้

1. การพูดให้เป็นรูปแบบหมายถึง ครูให้ตัวอย่างก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติจริง
2. การพูดความคิดออกมาดัง ๆ (Think Aloud) หมายถึง การพูดขั้นตอนที่แสดงถึงความเข้าใจของตนเองออกมาดังๆ เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของกระบวนการแก้ปัญหาชัดเจนขึ้น
3. การตั้งคำถาม หมายถึง การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความใส่ใจและเพื่อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหา
4. การประยุกต์ใช้สื่อการสอน หมายถึง การปรับสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน
5. การใช้คำพูดกระตุ้นและให้แนวทางในการเรียนรู้หมายถึง การใช้คำพูด สื่อ หรือภาษาเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้แนวทาง เช่น การใช้คำถามนำหรือกระตุ้นให้ระลึกถึงขั้นตอนหรือบางอย่างในการเรียนการสอน

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536) ได้ประยุกต์ใช้การใช้วาจา 4 ประเภท คือ

1. การยอมรับความรู้สึกรักของนักเรียน
2. การชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจ
3. การยอมรับหรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้
4. การพูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา การต่อข้อความ และการพูดเพื่อให้แนวทางมาเป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทางวาจา (Verbal Scaffolding) ได้แก่ การพูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา

การพูดเสริมความหรือต่อความ การพูดเพื่อเป็นการเริ่มต้น การพูดโดยใช้กลวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง การพูดสนับสนุนให้กำลังใจ และการพูดสร้างความมั่นใจ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หมายถึง แนวการสอนที่วางแผนและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่างๆ สำหรับผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนที่ยืดหยุ่นได้โดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทความ และจุดประสงค์ในการอ่าน โดยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน และขั้นการนำไปใช้ ใช้ร่วมกันกับทฤษฎีเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ ของ Vygotsky ซึ่งหมายถึง ขอบเขตระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำหรือเรียนรู้ได้อย่างอิสระ กับสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือ โดยที่ผู้สอนมีหน้าที่เพียงคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน โดยใช้กิจกรรมต่างๆ และเมื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ ผู้สอนจึงค่อยๆลดบทบาทออกมา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงจัดทำแผนการเรียนรู้โดยจัดชุดกิจกรรมลงในแต่ละขั้นตอนให้มีความสอดคล้องกัน และมีบทบาทในการคอยเสริมต่อผู้เรียนตลอดระยะเวลาในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง ไม่เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

2.5 การประเมินความสามารถการอ่าน

ในการวัดความเข้าใจในการอ่าน นักการศึกษาหลายท่านมีความเห็นว่าควรพิจารณาองค์ประกอบความสามารถในการอ่าน เพื่อให้สามารถนำไปสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมและครอบคลุม เพื่อที่จะสามารถตัดสินระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงการวัดความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินความสามารถการอ่านนั้นสามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวน

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์

ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญหรืออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง กับใจความสำคัญของเรื่อง

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึงความสามารถในการใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาที่ใช้ในบทความ ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ประเมินและสรุปบทความได้ว่าเป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ ต้องเข้าใจเจตนา ทักษะคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้

Finocchiaro and Sako (1983, อ้างถึงใน ดุษฎี นานาหาร, 2553) อธิบายถึงแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านว่ามีอยู่ 3 แบบ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่แบบทดสอบความเรียง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ

2. แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

3. แบบทดสอบกึ่งปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้นๆ ให้เติมหรือต่อให้สมบูรณ์ ให้คะแนนโดยผู้สอนหรือผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการประเมินผล

Harris (1976, อ้างถึงใน ธิติรัตน์ สมานพันธ์, 2540) กล่าวถึงองค์ประกอบด้านความสามารถในด้านการอ่านที่ผู้ประเมินควรคำนึง มีดังนี้

1. ภาษาและสัญลักษณ์ (Language and Graphic Symbol) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของศัพท์ในบทความ รู้โครงสร้างประโยค เข้าใจข้อความยาว ๆ และสัญลักษณ์ทางภาษา เป็นต้น

2. ความคิด (Idea) คือ สามารถรู้จุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อ รู้จักใจความสำคัญและใจความรอง สามารถสรุปและอนุมานจากเรื่องที่อ่าน

3. ด้านอารมณ์และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน (Tone and Style) คือ ความสามารถในการเล่าเรื่องของผู้เขียน เข้าใจอารมณ์ของเรื่องและแนวการเขียน

Valette (1977, อ้างถึงใน จิตติวรรณ อินทรผล, 2548) ได้นำเสนอวิธีการทดสอบการอ่าน ดังนี้

1. ทดสอบการอ่านออกเสียง ซึ่งจะทำให้เมื่อนักเรียนสามารถพูดภาษานั้นได้แล้ว ถ้านักเรียนเข้าใจความสอดคล้องระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ก็จะสามารถอ่านออกเสียงได้ดีแม้จะไม่เข้าใจในบทความก็ตาม

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.1 อ่านคำถามในภาษาที่เรียน แต่อาจตอบเป็นภาษาแม่ได้

2.2 อ่านข้อความแล้วบอกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

2.3 อ่านโดยการกวาดสายตา แล้วหาข้อมูลในบทความ

2.4 อ่านคร่าวๆ แล้วแยกเป็นกลุ่มตามความคิดเห็น

3. ทดสอบการรับข้อมูลโดยให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นระดับต้นมักจะเป็นแบบเลือกตอบ ระดับกลางอาจใช้แบบทดสอบแบบถูก-ผิด ถ้าเป็นระดับสูงอาจเป็นการตอบคำถามแบบเขียนตอบ ซึ่งขั้นนี้จะมีการประเมินทักษะการเขียนร่วมด้วย หรือถ้าหากตอบปากเปล่าก็ควรประเมินทักษะการพูดร่วมด้วย

ในด้านกิจกรรมการทดสอบความสามารถการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่เน้นตัวกระตุ้นและกิจกรรมที่ตอบสนองซึ่งแสดงความสามารถด้านนี้ของผู้เข้าสอบ

1. กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้น

1.1 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อสอบที่มีความยาวเหมาะสมกับระดับ จากงานเขียนประเภทต่างๆ

1.2 ให้ผู้เข้าสอบอ่านภาพชุดที่มีคำบรรยาย หรือภาพเหตุการณ์พร้อมคำบรรยาย

1.3 ให้ผู้เข้าสอบอ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรม ที่มีตัวเลขประกอบคำบรรยาย หรือคำอธิบาย

1.4 ให้ผู้เข้าสอบอ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่พร้อมบทความ

1.5 ให้ผู้เข้าสอบอ่านบทความตั้งที่กล่าวมาข้างต้น แต่เป็นบทความที่มีข้อความไม่สมบูรณ์ แล้วผู้เข้าสอบเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์

1.6 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อความหรือภาพชุดที่มีการเรียงลำดับสลับกันแล้วเรียงลำดับใหม่ให้ถูกต้อง

1.7 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อความสั้น" ที่ไม่สมบูรณ์ในคอลัมน์ A ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น และคอลัมน์ B ซึ่งเป็นตัวตอบสนอง โดยข้อความตอบสนองมีมากกว่าข้อความที่เป็นตัวกระตุ้น แล้วให้จับคู่

2. กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบ

- 2.1 อ่านแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือก
- 2.2 อ่านแล้วเรียงลำดับข้อความใหม่
- 2.3 อ่านแล้วเลือกคำในข้อความมาเติมในแผนภูมิ แผนที่ ไดอะแกรม ตาราง
- 2.4 อ่านแล้วทำกิจกรรมโยงลูกศร ลากเส้น วาดภาพ หรือขีดเส้นใต้

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การประเมินการอ่านจะต้องตั้งวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการประเมิน และผู้ประเมินต้องเลือกกิจกรรมในการประเมินที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในแต่ละระดับขั้นของการอ่าน โดยกิจกรรมนั้นๆ จะต้องมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงประสิทธิภาพของตนอย่างเต็มที่ และการประเมินการอ่านต้องมีความหลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินได้ครอบคลุมความสามารถในการอ่านทุกด้าน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถทางการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยประเมินความสามารถการอ่านด้านความรู้ ความจำ และการตีความ

2.6 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ในการเรียนการสอน ผู้สอนต้องมีแผนที่กำหนดว่าในคาบเรียนนั้นๆ จะดำเนินกิจกรรมอะไร มีขั้นตอนอย่างไรบ้าง สอนเนื้อหาอะไรบ้าง เป็นต้น โดยจะเรียกแผนนี้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังต่อไปนี้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2543) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) เป็นวัสดุหลักสูตรที่ควรพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้ (UNIT PLAN) ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการสอบบรรลุเป้าประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนโครงร่างหรือพิมพ์เขียวที่กล่าวถึงประสบการณ์การเรียนรู้ตามหัวข้อการจัดการเรียนรู้และกระบวนการวัดผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนแผนการเรียนรู้จะแสดงการจัดการเรียนรู้ตามบทเรียน (Lesson) และประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นเครื่องมือหรือ

แนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามกำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

กรมวิชาการ (2546) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยวางแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ แผนการวัดผลประเมินผลโดยการวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE- Scaffolding Reading Experience) โดยกำหนดแผนเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ขั้นก่อนอ่าน เช่น การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน, การตั้งคำถามก่อนการอ่าน, การทำนายเหตุการณ์ 2) ขั้นระหว่างอ่าน เช่น การอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญ, การอ่านออกเสียงโดยผู้เรียน, การอ่านตามคำชี้แนะ 3) ขั้นหลังอ่าน เช่น การเขียนสรุปความ, การแสดงละครเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน, กิจกรรมแผนภูมิความคิด

2.6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้เสนอความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเฝ้าหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ และจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษ
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

ฉันท ชาติทอง (2552) ได้เสนอความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนช่วยทำให้จัดการเรียนการสอนที่มีความหมายยิ่งขึ้น ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่มีคุณภาพเป็นผลงานที่ศึกษาภาพการเป็นครูมืออาชีพ ครูคนอื่นสามารถใช้สอนแทนได้ ทำให้จัดการเรียนการสอนตามสภาพที่เป็นจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างใน

ขณะเดียวกัน ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัดโดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกลมกลืน ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

ศิริวรรณ วณิชวัฒนารชัย (2558) ได้สรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการเรียนการสอนล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้สะท้อนถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่

2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนแทนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป รวมถึงสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่ง

2.6.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สุวิทย์ มูลคำ (2549) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้นๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไรหรือด้านใด

2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ อะไรช่วยบ้างและจะใช้อย่างไร)

4. กำหนดวิธีการวัดประเมินผลอย่างชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)

5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)

6. มีความทันสมัย ทันท่วงที เหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่างๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกันเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามอุปสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

ชนาธิป พรกุล (2551) ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีดังนี้

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอนโดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้ สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ) เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม) ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา / โครงร่างเนื้อหา) ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ) ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้) ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)

2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเช่นจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ/เนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ทักษะ กระบวนการและเจตคติ กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา/สาระ วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องถูกเขียนออกมาจากทัศนคติที่ดีของครู ครูจะไม่มองว่าเป็นภาระเพิ่ม แผนสามารถเป็นตัวสะท้อนนัยกว้างแผนของครูได้เป็นอย่างดี สามารถเป็นสื่อกลางระหว่างครูผู้สอนผู้บริหารโรงเรียนผู้ปกครองหรือชุมชนให้เข้าใจถึงทิศทางและคุณภาพของการจัดการเรียนรู้รวมถึงการปรับหรือยืดหยุ่นการแก้ไขปัญหามาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

2.6.4 หลักในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2551) ได้เสนอขั้นตอนการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนควร
  - 1.1 ศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้นให้เข้าใจ
  - 1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนรู้
  - 1.3 เขียนสาระเป็นข้อๆ พร้อมทั้งอธิบายสั้นๆ
  - 1.4 เขียนสาระสำคัญ
  - 1.5 ออกแบบการสอนโดยเลือกรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับสาระ

และศึกษาวิธีการให้เข้าใจ

1.6 ถ้ามีการสอนลักษณะเฉพาะ เช่น การสอนคิด หรือ การสอนอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน ผู้สอนต้องศึกษาเพิ่มเติม

1.7 เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือลักษณะเฉพาะและจัดลำดับกิจกรรมเหล่านั้นตามขั้นตอนการสอน

1.8 ระบุสื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้เรียงตามลำดับกิจกรรมที่ใช้

1.9 กำหนดเครื่องมือวัดผลและเกณฑ์การประเมินผล

2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ให้ผู้สอนเขียนตามแผนที่วางไว้ โดยเขียนตามวิธีเขียนแต่ละองค์ประกอบที่ได้ศึกษามา

3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนผู้สอนจะนำแผนไปจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรทดลองทำบางกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำ การทำเช่นนี้เป็นโอกาสให้ผู้สอนได้ตรวจสอบวิธีทำกิจกรรมและคำตอบของผู้เรียนได้บางครั้งอาจต้องทำการปรับบางกิจกรรม

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2557) ได้กล่าวว่าหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ต้องคำนึงในการวางแผน คือ 5W 2H เช่น ในการวางแผนการสอนใช้หลัก 5W 2H ดังนี้

W1 (Why) สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)

W2 (What) สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)

W3 (Who) ใครสอน (Who) สอนใคร (Whom)

W4 (Where) สอนที่ไหน

W5 (When) สอนเมื่อใด

H1 (How) สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)

H2 (How) ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนมีหลักสำคัญในการเขียน ดังนี้

1. เขียนในลักษณะที่บ่งบอกการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้เรียนที่สามารถสังเกตและวัดผลได้
2. ต้องเขียนสู่ตัวชี้วัด
3. พยายามเขียนให้ครบทั้งด้านความรู้ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะกระบวนการ
4. ลำดับการเขียนพฤติกรรมของผู้เรียนในวัตถุประสงค์สามารถทำได้หลายแบบ
5. การเขียนสาระ/เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ มีหลักการสำคัญดังนี้
  - 5.1 การเลือกใช้ชื่อหัวเรื่อง ถ้าใช้ชื่อหัวเรื่อง สาระ/เนื้อหา การเขียนจะเน้นเฉพาะด้านความรู้ ถ้าใช้ชื่อหัวเรื่อง สาระการเรียนรู้ การเขียนจะต้องครบด้านความรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะกระบวนการ
  - 5.2 ผู้สอนจะต้องศึกษาสาระที่ถูกต้องจากแหล่งเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ แล้วเขียนให้สั้นกะทัดรัดและชัดเจน
  - 5.3 การเลือกประเภทของสาระประกอบด้วย ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หลักการ กฎทฤษฎี
6. ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงมีดังนี้ ใช้รูปแบบการเรียนการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนได้หลากหลายแต่ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งบริบทของแหล่งที่จัดการเรียนการสอน
7. กิจกรรมเน้นตัวชี้วัดอย่างน้อย 4 ประการ คือ การสร้างความรู้ใหม่ การมีปฏิสัมพันธ์กระบวนการเรียนรู้ การสร้างผลงานชิ้นงาน
8. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ความสนใจแตกต่างกัน คือ สนใจเรื่องประเด็นต่างกัน ถนัดด้านวิทยาศาสตร์ ถนัดด้านงานศิลปะ ถนัดด้านดนตรี ถนัดทางเขียนบทความ ถนัดด้านคำนวณ ถนัดการเป็นผู้ประสานงาน วิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องตามความแตกต่างของผู้เรียน
9. จัดกิจกรรมด้วยการบูรณาการ ประเด็นต่อไปนี้คือ การสอดแทรก การใช้คำถาม เพื่อพัฒนาการคิด การสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการอยู่อย่างพอเพียง อยู่อย่างยั่งยืน การสอดแทรกการทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนาการอยู่ร่วมกัน การสอดแทรกภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการรู้เจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ การสอดแทรกอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะ ชีวิต การสอดแทรกเรื่องประชาคมอาเซียนเพื่อพัฒนาความเข้าใจเพื่อนบ้าน คือ ประเทศของประชาคมอาเซียนอีก 9 ประเทศ

10. ต้องคำนึงถึงการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ ทั้งเรื่องการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติ แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น การประเมินการเรียนรู้เน้นการรวบรวม ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งมีคำถามสำคัญเพื่อให้เป็นหลัก ในการประเมินการเรียนรู้ ดังนี้ ประเมินอะไร (ความรู้ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์) ประเมินด้วยเครื่องมืออะไร ประเมินโดยใคร

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน อย่างมาก เพราะแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเสมือนคู่มือของผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการสอน ให้การ เรียนการสอนเป็นไปอย่างเป็นระบบ ขั้นตอน ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องรู้หลักการเขียน เขียนแผนที่ ถูกต้องและนำไปปรับใช้ได้เหมาะสม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) มาตรฐาน ต 1.1 ม.5/1, 5/2, 5/3, 5/4 และจัดกิจกรรม การเรียนการสอนตามขั้นตอนของกลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน

2.7 การหาประสิทธิภาพ

2.7.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือ คุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงาน เพื่อให้งานหรือความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และ ค่าใช้จ่ายคุ้มค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output) ประสิทธิภาพเน้นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือกระทำสิ่งใดๆอย่างถูกวิธี (Doing the thong right) คำว่า ประสิทธิภาพ มักสับสนกับคำว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) ซึ่งเป็นคำที่คลุมเครือ ไม่เน้น ปริมาณ และมุ่งหวังให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเน้นการกระทำสิ่งที่ถูกที่ควร (Doing the right thing) ดังนั้น สองคำนี้จึงมักใช้คู่กัน คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.7.2 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ผลการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน จึงหมายถึงการหาคุณภาพของสื่อหรือชุด การสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” การทดสอบประสิทธิภาพของชุดหรือสื่อการสอน ตรงกับภาษาอังกฤษ ว่า Developmental Testing

Developmental Testing คือ การทดสอบคุณภาพของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) ไปและทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

1. การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) แล้วไปทดสอบประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

2. การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพการใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วย ทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง อาทิ 1 ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอนจะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development-R&D) โดยต้องดำเนินการวิจัยในขั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจทดสอบประสิทธิภาพซ้ำในขั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้ เพื่อประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

2.7.3 เกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับผู้ผลิต แผนการจัดการเรียนรู้ จึงพอใจว่า หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนผู้เรียน และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา เป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1. การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ การประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลายๆ พฤติกรรมการเรียนรู้ว่า กระบวนการ (Process) ของ

ผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยการพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่สอน คาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นที่พึงพอใจโดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของผลคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้น คือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานที่มีผลเฉลี่ย 80% และทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80% การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา ตามความพอใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 หรือ 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น

2.7.4 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งค่าประสิทธิภาพไว้ที่ 80/80 เนื่องจากมีการทดสอบระดับความเข้าใจในระดับความรู้ ความจำและตีความเป็นหลัก ดังนั้นเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เกณฑ์ 80/80 จึงมีความหมาย ดังนี้

ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือทำแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ

ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (PostTest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การหา E_1/E_2 ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพโดยมีสูตรการคำนวณดังนี้ (ชวลิต ชูกำแพง, 2553)

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N}\right)}{A} \times 100 \quad (2-1)$$

เมื่อ E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากแบบทดสอบท้ายบท
N	แทน	จำนวนนักเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบททุกชุดรวมกัน

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum Y}{N}\right)}{B} \times 100 \quad (2-2)$$

เมื่อ E_2 แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
$\sum Y$ แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากแบบทดสอบ
N แทน	จำนวนนักเรียน
B แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

2.8 ความพึงพอใจ

2.8.1 ความหมายความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นคำที่มีความหมายหลากหลาย นักวิชาการได้เขียนและได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Good (1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ

Moese (1968) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถคลายความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ จากความหมายของคำว่าความพึงพอใจในการเรียนที่บุคคลต่างๆ ได้เสนอไว้

2.8.2 การสร้างแรงจูงใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2542) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นตอนความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ความต้องการมนุษย์มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ โรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตรความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self - Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2542) ได้เสนอถึงส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการกระตุ้นแรงจูงใจมนุษย์ ได้แก่

1. เครื่องมือในการเลือกพฤติกรรม (Instrumentality) คือการรับรู้ว่าการมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลตอบแทนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหมายถึงการรู้ค่าที่มุ่งหวังของทางเลือกแต่ละทางซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกของบุคคล

2. ความคาดหวัง (Expectancy) คือการที่บุคคลประเมินความเป็นไปได้ว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งมีทางที่จะนำไปสู่ผลบางอย่าง

3. ความชอบหรือความพอใจ (Valence) คือคุณค่าหรือค่านิยมที่มีต่อผลที่เกิดขึ้น ซึ่งหมายถึง ความพอใจของบุคคลในผลตอบแทนที่ได้จากสิ่งคาดหวังเฉพาะอย่าง

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการสร้างแรงจูงใจนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลาย ทฤษฎีของ มาสโลว์ได้นำเสนอลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการมีฐานะและความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตหากสามารถตอบสนองสิ่งเหล่านี้ได้ เราก็จะเกิดความพึงพอใจได้รวมถึงการกระตุ้นให้รู้สึกด้วยเครื่องมือในการเลือกพฤติกรรมที่จะทำให้ทราบผลตอบแทน การตอบสนองต่อความคาดหวังและการสร้างคุณค่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจได้

2.8.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Herzberg, et al. (1959, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสองปัจจัยว่าปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานและที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน นั้นต้องประกอบด้วย ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคลปฏิบัติงานอย่างเต็ม ความรู้ความสามารถและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ ซึ่งมี 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยอนามัยค่าจุน (Hygiene Factor) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการที่ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนอง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะทำให้คนทำงานมากขึ้นแต่เป็นปัจจัยเบื้องต้น ถ้าไม่ได้รับเพียงพอจะเกิดความไม่พึงพอใจในงาน ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของงาน ซึ่งมีอยู่ 11 ประการ คือ

- 1.1 เงินเดือน
- 1.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
- 1.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 1.4 ฐานะอาชีพ
- 1.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 1.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 1.7 การปกครองบังคับบัญชา
- 1.8 นโยบายและการบริหารงาน
- 1.9 สภาพการทำงาน
- 1.10 สภาพความเป็นอยู่ส่วนตัว
- 1.11 ความมั่นคงในการทำงาน

2. ปัจจัยเป็นตัวจูง (Motivator Factor) กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 5 ประการคือ

- 2.1 ความสำเร็จของงาน (Achievement)
- 2.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition)
- 2.3 ลักษณะของงาน (Work Itself)
- 2.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility)
- 2.5 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

Gilmer, et al. (1911, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจจะต้องประกอบด้วย

1. ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน
2. ความสามารถในการทำงาน
3. บริษัทและฝ่ายจัดการ ได้แก่ความพอใจในชื่อเสียงของที่ทำงานและพอใจ

ในการจัดการของฝ่ายจัดการ

4. ค่าจ้าง
5. ลักษณะของงานทำ
6. การบังคับบัญชา
7. ลักษณะทางสังคม
8. การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร
9. สภาพการทำงาน
10. สิ่งตอบแทน

Barnard (1972, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจซึ่งหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นบุคคล เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้หลายประการคือ

1. สิ่งจูงใจซึ่งเป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ชมเชย หรือเป็นรางวัล
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคล ได้แก่ เกียรติภูมิ ตำแหน่ง อำนาจ
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ ได้แก่ สามารถภาพของหน่วยงานที่จะสนองความต้องการของบุคคลที่ได้แสดงฝีมือ
4. ความรู้สึกเท่าเทียมกัน
5. ความดึงดูดใจในสังคม
6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและสภาพบุคคล
7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในงานอย่างกว้างขวาง
8. สภาพการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือความมั่นคงในสังคม

Milton (1981, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคือ

1. ลักษณะงาน
2. เงินเดือน
3. การเลื่อนตำแหน่งในการทำงาน
4. การได้รับการยอมรับนับถือ
5. ผลประโยชน์ที่ได้
6. สภาพการทำงาน
7. การนิเทศงาน
8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
9. การบริหารงาน

องค์ประกอบของความพึงพอใจมีด้วยกันหลายปัจจัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของตัวบุคคลไม่ว่าจะเป็นปัจจัยพื้นฐานหรือปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้น ให้ตัวบุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เช่นเรื่องเกี่ยวกับเงินเดือน ฐานะอาชีพหรือความสำเร็จของงานลักษณะของงานความรับผิดชอบ รวมถึงความคาดหวังต่างๆ โดยปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวสะท้อนและตัวกระตุ้นให้ตัวบุคคลเกิดความพึงพอใจในงานนั้น ๆ ถ้าหากตัวบุคคลไม่มีความพึงพอใจในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพของงานลดน้อยลงกลับกันถ้าหากตัวบุคคลมีความพึงพอใจอย่างมากต่อสภาพแวดล้อมหรืองานที่กำลังทำอยู่ก็จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

2.8.4 การประเมินความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นความรู้สึกรวมของมนุษย์ตามทฤษฎีสององค์ประกอบของเฮอรัชเบิร์ก คือ ความต้องการ การได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกายและปรารถนาความสุขทางใจ ทั้งสองอย่างนี้ถ้าได้รับการตอบสนองในขอบเขตที่บุคคลต้องการก็จะทำให้ผู้ที่ได้รับการตอบสนองเกิดความพึงพอใจในเรื่องนี้

ปรียพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2525, น. 141-142) กล่าวว่า ความพึงพอใจโดยทั่วไป เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอของบุคคลที่มีบทบาทเป็นการวัดโดยส่วนรวมถึงระดับที่บุคคลที่มีความพึงพอใจและมีความสุขกับงานความพึงพอใจเฉพาะด้าน เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอ และความพอใจของบุคคลที่มีต่องานเฉพาะด้าน เช่น รายได้ ความมั่นคง มิตรสัมพันธ์บังคับบัญชา และความก้าวหน้า

โยธิน ศันสนยุท (2530) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจสรุปได้ว่าการจะค้นหาได้ว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือการถามซึ่งการศึกษาในระยะหลังที่ต้องมีผู้บอกข้อมูลจำนวนมากมักใช้แบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ Likert ประกอบด้วยชุดคำถาม และมีตัวเลือก 5 ตัว สำหรับเลือกตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และคะแนนความพึงพอใจนั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่าบุคคล มีความพึงพอใจด้านใดสูง และด้านใดต่ำ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ซึ่งต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรมีความจำเป็นที่จะต้องใช้แบบสอบถามที่มีคำถามหลายข้อ เพื่อจะได้ครอบคลุมลักษณะต่างๆของงานทุกด้านขององค์กร และนอกจากการใช้แบบสอบถามแล้วอาจใช้วิธีการเขียนตอบอย่างเสรีได้เช่นกัน

ถวิล ธาราโรจน์ (2536) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ในการวัดความรู้สึก หรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือทางบวก หรือ ทางลบ ทางบวก หมายถึงการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดีชอบ หรือพอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่มิดี ไม่ชอบหรือไม่พอใจและการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรงหรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะแก่การศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น
2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้นโดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด
3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะป็นใช้แบบสอบถามที่มีข้อ

คำอธิบายไว้อย่างเรียบง่าย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างจำนวนมากวิธีนี้นับเป็นนิยมใช้กันมากที่สุด ในการวัดทัศนคติรูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนหมายถึง ความรู้สึกในทางบวกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือตัวกระตุ้นที่ได้รับ และสามารถทำให้การเรียนมีชีวิตชีวา มีความเจริญงอกงาม เกิดกระตือรือร้น เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามความต้องการ และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามแสดงถึงความรู้สึก 5 ระดับ

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาต่างประเทศเพื่อความเข้าใจ มีดังต่อไปนี้

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาต่างประเทศเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยศึกษามีดังนี้

ทิพาพร สุจารี (2553) พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชาการวิธีการอ่านอนุเฉท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านกับการสอนแบบปกติ ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนตามปกติและแผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนนี้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ (2554) พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้ง และเพื่อศึกษาผลของการชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้โดย

ใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ โดยศึกษาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ ครูผู้สอน แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ และแบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก ซึ่งทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าความถี่ การวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า นักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง 7 คน และทักษะการอ่านที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ และทักษะการอ่านและตีความ ผลการนำชุดฝึกไปใช้พบว่านักเรียนทุกคนทำคะแนนใบงานอยู่ในระดับ ผ่าน แม้ในบางชุดฝึกจะต้องทำการเสริมต่อเพิ่มเติมให้กับนักเรียนบางคน และมีบางชุดฝึกที่ต้องลดบทบาทการเสริมต่อจากนักเรียนบางคน และนักเรียนทุกคนชอบกิจกรรมการฝึกทักษะครั้งนี้ และมีความเห็นว่าตนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก

ปรีศนี ซอลีฮี (2555) ศึกษาผลของการสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยในสาขาพลศึกษา โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาจำนวน 25 คน ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสัมภาษณ์ผู้เรียนหลังการเรียนด้วยการสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากทำการทดลองและนำผลคะแนนไปวิเคราะห์โดยใช้ Paired sample t-test เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติของความต่างระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนรูปแบบนี้และมีความเห็นว่ารูปแบบการสอนนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้

กานต์รวี ศรีลังค์ (2556) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จำนวน 40 คน ซึ่งมีเครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สันติวัฒน์ จันทร์ไต้ (2559) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่อง การอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 38 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน ซึ่งมีเครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและนำผลการอ่านไปใช้ และแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่าน จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปพบว่ามีนักเรียนกลุ่มทดลองมีการรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาต่างประเทศเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยศึกษามีดังนี้

Fournier and Graves (2002) ได้ศึกษาการอ่านเรื่องสั้นของวัยรุ่นในโรงเรียน ในเมือง Midwestern ประเทศ สหรัฐอเมริกา โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า และมีเจตคติทางบวกต่อการระบวนการจัดการเรียนรู้

Cook (2002) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน (SRE- Scaffolding Reading Experience) ในการอ่านเรื่องสั้นของนักเรียนเกรด 7 จำนวน 121 คน จากโรงเรียนต่างๆ ในนอร์ทแคโรไลนา ประเทศอเมริกา และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเรื่องสั้นที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่านมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีทัศนคติในแง่บวกกับการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน

Liang, Peterson and Graves (2005) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิด 2 แนวคิด คือ แนวคิดประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (SRE) และแนวคิด Response-Oriented ที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านวรรณกรรมของเด็กระดับประถมศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวคิด SRE มีคะแนนการทำข้อสอบแบบหลายตัวเลือกได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวคิด Response-Oriented อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่พบความ

แตกต่างของคะแนนในการทดสอบแบบตอบคำถามแบบสั้นของแนวคิด SRE และแนวคิด Response-Oriented

Pakinson (2007) ได้ศึกษาระดับความสามารถพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ได้รับการสอนโดยกลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน (SRE- Scaffolding Reading Experience) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์ด้านการอ่าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้น

Van Der Valk and De Jong (2009) ศึกษาการพัฒนาวิธีการสแกฟโฟลด์ดิ้งเพื่อใช้สอน วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาด้วยวิธีการสืบเสาะหาความรู้แบบเปิด (Open-Inquiry) ในหัวข้อเรื่อง" คุณภาพของน้ำ" ผู้ที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้คือ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 7 คน ได้ร่วมกันออกแบบการเรียนการสอนตามแนวทางสแกฟโฟลด์ดิ้ง หรือ"การ ให้นั่งร้าน" แล้วนำไปใช้สอนในห้องเรียน ข้อมูลรวบรวมจากการสังเกตในที่ประชุมครู และการ นำไปใช้ในห้องเรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าวิธีการสแกฟโฟลด์ดิ้งช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะการสืบเสาะหาความรู้มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศสรุปได้ว่าการสอนการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อ มีผลทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้ สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านได้ดีกว่าก่อนเรียน และก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสอนและการเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อ ประสบการณ์การอ่าน มาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ในเนื้อหาที่อ่านและสามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาประสิทธิภาพทางการเรียนของตนได้ต่อไป

2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยใช้กรอบแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ของ Clark and Graves (2005) ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน และกิจกรรม 3 ขั้นตอน โดยแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ดังภาพที่ 2.2

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

3.1.1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/18 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 43 คน แบ่งเป็นเพศชาย 18 คน เพศหญิง 25 คน อายุระหว่าง 15-18 ปี เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.25 – 3.98

3.2 เครื่องมือวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 1 ฉบับ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ 1 ฉบับ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย พุทธศักราช 2561 คำอธิบายรายวิชา ตำรา เอกสารประกอบการเรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.3.1.2 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

3.3.1.3 คัดเลือกบทอ่านจากตำรา เอกสารประกอบการเรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อินเทอร์เน็ต หนังสือทั่วไป ฯลฯ จำนวน 12 เรื่อง โดยเลือกระดับความยากง่ายให้สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเลือกจนเหลือ 8 เรื่อง

3.3.1.4 ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง

ตารางที่ 3.1

วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

แผน	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	町の生活・田舎の生活 ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถระบุ บ่งชี้ ข้อมูลจากบทอ่านและรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ 3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
2	町の生活・田舎の生活 ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท		1
3	お祭り เทศกาล	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้	1
4	お祭り เทศกาล	3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
5	高校 โรงเรียนมัธยม ปลาย	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถระบุ บ่งชี้ ข้อมูลจากบทอ่านและรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้	1
6	高校 โรงเรียนมัธยม ปลาย	3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
7	将来は... อนาคต	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้	1
8	将来は... อนาคต	3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผน	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
9	日本語で お願いします กรุณาพูดเป็น ภาษาญี่ปุ่น	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถระบุ บ่งชี้ ข้อมูลจากบทอ่านและ รายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ 3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
10	日本語で お願いします กรุณาพูดเป็น ภาษาญี่ปุ่น		1
11	日本が 好きで す ชอบญี่ปุ่น	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
12	日本が 好きで す ชอบญี่ปุ่น		1
13	沖縄旅行 เที่ยวโอกินาว่า	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถระบุ บ่งชี้ ข้อมูลจากบทอ่านและ รายละเอียดของเนื้อเรื่องได้	1
14	沖縄旅行 เที่ยวโอกินาว่า	3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
15	宝くじ ล็อตเตอรี่	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 2. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้	1
16	宝くじ ล็อตเตอรี่	3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	1
		รวม	16

3.3.1.5 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำ
ข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.6 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมพร้อมแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านการวัดและประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1) อาจารย์ภัทรา ภมรศิลป์ธรรม (M.A) Japanese Linguistics

อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

2) อาจารย์ธมาพันธ์ สำเภาแก้ว (ศษ.บ.) การสอนภาษาญี่ปุ่น, (ศษ.ม.)

บริหารการศึกษา สังกัด สพม. เขต 25 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้าน
เนื้อหา ภาษาการวิจัย

3) อาจารย์อุเทน นันสมบัติ (กศ.ม.) วัดผล/ประเมินผลทางการศึกษา

สังกัด สพม. เขต 25 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด
และประเมินผล

4) อาจารย์นาฏลัตตา จุลมา (วท.ม.) วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา

สังกัด สพม. เขต 25 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและการวิจัย

5) อาจารย์ ดร.สมพิศ หาญมนตรี (กศ.ม.) ภาษาอังกฤษ, (ปร.ด.) หลักสูตรและ

การสอน สังกัด สพม. เขต 25 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและการวิจัย

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาให้คะแนน ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2545)

5 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาคำนวณค่าเฉลี่ยแล้ว นำไปเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D = 0.50) (ภาคผนวก ข)

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ก่อนนำไปใช้จริงเพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสมกับแผนการจัดการเรียนรู้นั้น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ วิธีการหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่าย ค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามตัวชี้วัดของรายวิชาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน ด้านความเข้าใจในระดับตัวอักษร และความเข้าใจในระดับตีความ โดยให้มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างภาษา ตามที่หลักสูตรกำหนด จากนั้นผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

จำนวนข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ (ข้อ)	
	ออก (ข้อ)	ใช้ (ข้อ)
1. สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่สามารถอ่านได้	7	5
2. สามารถหาใจความสำคัญของเรื่องที่สามารถอ่านได้	8	6
3. สามารถหารายละเอียดจากเรื่องที่สามารถอ่านได้	7	5
4. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่สามารถอ่านได้	10	8
5. สามารถสรุปจากเนื้อเรื่องที่สามารถอ่านได้	8	6
รวม	40	30

3.3.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

-1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

+1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ข้อสอบที่ผ่านการประเมินไว้ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ไว้และพบว่าข้อสอบทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.60 – 1.00

3.3.2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.3.2.8 นำแบบทดสอบที่ทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายมาตรวจให้คะแนนโดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ตอบถูก	1	คะแนน
ข้อที่ตอบผิด	0	คะแนน
ข้อที่ตอบมากกว่า 1 แห่ง	0	คะแนน
ข้อที่ไม่ตอบ	0	คะแนน

3.3.2.9 นำผลการตรวจให้คะแนนมาทำการตรวจสอบค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% การแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ของตาราง จุง เต ฟาน (Chung Teh Fan) โดยค่าความยากอยู่ที่ 0.48 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.20 – 0.60 จากนั้นผู้วิจัยจึงคัดข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ไว้ใช้จำนวน 30 ข้อ

3.3.2.10 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาความยากง่ายและอำนาจจำแนกแล้ว นำไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson, 1993, อ้างอิงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 195) ได้ผลการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.85 (ภาคผนวก ข หน้า 123)

3.3.2.11 จัดพิมพ์ข้อสอบฉบับสมบูรณ์และนำไปทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน

ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามโดยการประเมินผล 4 ด้าน คือ 1) ด้านครูผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 ชุด จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2547) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินค่าความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่น เพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.3.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ประเมินความเหมาะสมของการใช้ภาษารวมถึงตรวจสอบคำถามที่วัดความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม

3.3.3.4 ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.3.5 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยนิ, 2546) ซึ่งผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ข้อคำถามที่ผ่านการประเมินไว้ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ไว้ และพบว่าผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ข)

3.3.3.6 นำข้อมูลทีวิเคราะห์ได้ มาปรับปรุง และสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

3.4.1 เลือกสถานที่ในการดำเนินการทดลองก่อนสอนจริง และสถานที่ที่ทำการทดลองจริงโดยเลือกสถานที่ทดลองจริงคือโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้น ม.5 จำนวน 1 ห้อง 43 คน ในภาคการศึกษาที่ 2/2562

3.4.2 ชี้แจงนักเรียนกลุ่มที่จะทำการทดลองเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

3.4.3 ให้ผู้เรียนร่วมกันเลือกบทอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจและนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.4.4 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียน (Pre-test)

3.4.5 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 16 แผน 16 ชั่วโมง

3.4.6 เก็บคะแนนท้ายแผน และให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย

3.4.7 หลังเสร็จสิ้นการทดลองให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง (Post-test)

3.4.8 ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.4.9 นำผลการทดสอบ และผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เน้นใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากสังเกต/สอบถาม/สัมภาษณ์ เพื่อการสะท้อนผลการจัดกิจกรรม โดยมีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์หลัก ของการวิจัยดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความ เข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_1 / E_2)

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการ เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) ก่อนเรียนและ หลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (Dependent Samples)

3.5.3 วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคะแนนความพึงพอใจ แปรผลคะแนนตามเกณฑ์

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (อรรถ ชูยกระเตื่อง, 2557, น. 51-57)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum_{i=1}^n x_i$	แทน	ผลรวมของข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (อริญ ชูกระเดื่อง, 2557, น. 51-57)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}} \quad (3-2)$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X_i	แทน	คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ และคะแนนการกำกับตนเอง
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 ร้อยละ (Percentage) (อริญ ชูกระเดื่อง, 2557, น. 51-57)

$$P = \frac{f_i}{N} \times 100 \quad (3-3)$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละใดๆ ที่ต้องการหา
	f_i	แทน	จำนวนใดๆ ที่ต้องการหาร้อยละ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ

3.6.2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2 (ชวลิต ชูกำแหง, 2553, น. 122)

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum x}{N}\right)}{A} \times 100 \quad (3-4)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากแบบทดสอบท้ายบท
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบททุกชุดรวมกัน

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum Y}{N}\right)}{B} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากแบบทดสอบ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบหาสมมติฐาน

วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540, น. 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{(N\sum D^2 - (\sum D)^2)}{N-1}}}; df = N-1 \quad (3-6)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-test for Dependent Sample
	$\sum D$	แทน	ผลรวมความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนการทดสอบหลังและก่อนใช้กิจกรรมการเรียนรู้
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนการทดสอบหลังและก่อนการใช้ชุดกิจกรรม
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.4 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

3.6.4.1 การทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) มีสูตรใช้คำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

3.6.4.2 การหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค 27% ตามตารางสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อทดสอบของจุง เต ฟาน (Chung The Fan) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, น. 217 – 218)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-8)$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่าย

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

$$r = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}} \quad (3-9)$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

3.6.4.3 การหาค่าเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นทั้งฉบับ
คำนวณโดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ, 2540, น. 197 – 198)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\} \quad (3-10)$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 N แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่งๆ
 q แทน สัดส่วนผู้ที่ไม่ได้ในข้อหนึ่งๆ หรือ $1-p$
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
df	แทน	ค่าชั้นแห่งความอิสระ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างรายคู่ระหว่างคะแนนการทดสอบหลังและก่อนการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนการทดสอบหลังและก่อนการทดลอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าที (t – Distribution)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

4.3 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 4.1

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	N	$\bar{x}$	S.D	$\sum x$	ร้อยละ
E ₁	70	43	56.11	2.76	2,413	80.16
E ₂	30	43	24.02	3.36	1,033	80.07

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของกระบวนการกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ (E₁) ได้คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.16 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.07 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.16/80.07 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้
กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ทดสอบและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการ
อ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2

ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง
และหลังการทดลอง

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig(1-tailed)
หลังทดลอง	43	24.02	3.36	484	5,516	57.92*	0.0000
ก่อนทดลอง	43	12.76	3.42				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 14 ปรากฏว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
เพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนได้รับการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

ข้อที่	รายการ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		($\bar{X}$)	(S.D.)	
ด้านครูผู้สอน				
1	ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบเป้าหมาย ในการเรียนอย่างชัดเจน	4.04	0.75	มาก
2	ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและเสริมแรง เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆสำเร็จ	3.93	0.76	มาก
3	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ทุก กิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.00	0.89	มาก
4	ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียน เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน	4.30	0.70	มาก
	รวม	4.06	0.78	มาก
ด้านเนื้อหา				
5	เนื้อหามีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน และมี ความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.06	0.85	มาก
6	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความ ต้องการของนักเรียน	4.13	0.80	มาก
7	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่าน	4.18	0.82	มาก
8	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา และมีความยืดหยุ่น	4.04	0.81	มาก
	รวม	4.11	0.82	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		($\bar{X}$)	(S.D.)	
9	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การสอนคอนเซปต์ของเนื้อเรื่อง การตั้งคำถาม การสอนคำศัพท์ การทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นการกระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานในการอ่าน	4.20	0.80	มาก
10	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาหรือเข้าใจสิ่งที่ยากโดยครูหรือเพื่อนเป็นผู้ช่วยแนะนำกระตุ้นและชักจูง	3.97	0.77	มาก
11	นักเรียนมีโอกาสได้นำเสนอ อภิปราย แสดงออกในรูปแบบต่างๆและแสดงผลงานของตนโดยใช้ศิลปะ การเขียน แผนภูมิความคิดรูปแบบต่างๆ	3.90	0.86	มาก
	รวม	4.03	0.81	มาก
	ด้านการวัดประเมินผล			
12	มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม	4.04	0.78	มาก
13	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน	4.11	0.82	มาก
14	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.95	0.84	มาก
15	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา	3.97	0.73	มาก
	รวม	4.02	0.79	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.06	0.80	มาก

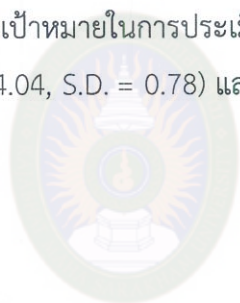
จากตารางที่ 4.3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยภาพรวม ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านครูผู้สอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียนเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.70) 2) ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ทราบเป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.75) และ 3) ครูให้คำปรึกษาแนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ทุกกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.89)

ด้านเนื้อหา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่าน ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.82) 2) เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.80) และ 3) เนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน และมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.85)

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การสอนคอนเซปต์ของเนื้อเรื่อง การตั้งคำถาม การสอนคำศัพท์ การทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นการกระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานในการอ่าน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.80) 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาหรือเข้าใจสิ่งที่ยากโดยครูหรือเพื่อนเป็นผู้ช่วยแนะนำกระตุ้นและชักจูง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.77) และ 3) นักเรียนมีโอกาสได้นำเสนอ อภิปราย แสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ และแสดงผลงานของตนโดยใช้ศิลปะ การเขียน แผนภูมิความคิดรูปแบบต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.86)

ด้านการวัดประเมินผล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.82) 2) มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.78) และ 3) การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.73)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน หลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีการวัดผลก่อนและหลังการสอน (Pre-test Post-test) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนและขอสรุปผลการวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน แผนการจัดการเรียนรู้ (E_1) ได้คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.16 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.07 โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.16/80.07$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือเกณฑ์ 80/80

5.1.2 ความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D. = 0.80$)

5.2 อภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่ทำการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผลการวิจัยเป็นไปดังนี้

5.2.1 จากผลของประสิทธิภาพของกระบวนการกิจกรรมการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.16/80.07 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือเกณฑ์ 80/80 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้ระหว่างการทดลอง (E_1) เท่ากับ 80.16 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจหลังการทดลอง (E_2) เท่ากับ 80.07 สืบเนื่องมาจาก กิจกรรมการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน เป็นแนวการสอนที่มีความยืดหยุ่นโดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทความ และจุดประสงค์ในการอ่าน มีการวางรูปแบบการสอนเป็นขั้นตอน ได้แก่ ชั้นก่อนอ่าน ชั้นระหว่างอ่าน และชั้นหลังอ่าน ซึ่งแต่ละกิจกรรมที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างเป็นระบบ จึงช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทความ เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความหมายคำศัพท์ เพลิดเพลินกับบทความประเภทต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น โดยเลือกให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และสอดคล้องกับทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของ Vygotsky (1978) ในระหว่างการทดลอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยเสริมต่อ ชี้แนะแนวทาง และให้นักเรียนเป็นผู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิมและพัฒนาความสามารถได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและเกิดประสิทธิภาพในการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาวัลย์ จันทรเรือง (2559) ซึ่งได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การฟังการพูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีไวทือตสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีของไวทือตสกีและมีคะแนนการทดสอบการฟังการพูดระหว่างเรียนและคะแนนทดสอบการฟังการพูดหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.2.2 ความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สืบเนื่องมาจาก

5.2.2.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ผู้สอนได้เลือกใช้กิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้ที่หลากหลายให้เหมาะสมกับเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงสิ่งที่กำลังจะเรียน เกิดความพร้อมในการเรียนรู้และเป็นการสร้างแรงจูงใจ (motivating) โดย

กิจกรรมที่เลือกใช้ เช่น กิจกรรมการสอนคอนเซ็ปต์ก่อนการอ่าน (Building Text Specific Knowledge) คือการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการจินตนาการถึงสิ่งที่กำลังจะเรียน โดยเชื่อมโยงเข้ากับความรู้เดิมหรือเนื้อหาในชีวิตของตน ผูกผันการคาดเดาหรือทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า ซึ่งทำให้ผู้เรียนนั้นสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น เนื่องจากเข้าใจถึงขอบเขตเนื้อหาที่กำลังอ่านได้แล้ว กิจกรรมการสอนคำศัพท์ก่อนอ่าน (Pre-teaching Vocabulary) คือการทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือผูกผันการคาดเดาความหมายของศัพท์โดยดูจากบริบท ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้เข้าใจมากขึ้น กิจกรรมการแนะนำกลวิธีในการอ่าน (Suggesting Strategies) ผู้เรียนได้เรียนรู้หลากหลายกลวิธีในการอ่าน เช่น การหาหัวข้อสำคัญ (Identifying Topic) การหาใจความสำคัญ (Understanding Main Idea) การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ (Skimming) การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหารายละเอียด (Scanning) เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นๆ ได้

5.2.2.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (During-Reading) ผู้สอนได้ดำเนินกิจกรรมระหว่างการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ระหว่างที่อ่าน เช่น การอ่านออกเสียงให้ผู้เรียนฟัง (Reading to the Students) เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำเสียงในการอ่านได้ โดยการฟังครูเป็นตัวอย่าง ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามได้ (Reading Aloud) การอ่านออกเสียงทำให้นักเรียนได้ฝึกหลักการออกเสียงที่ถูกต้องและมีความคล่องแคล่วมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้ฝึกการอ่านในใจ (Silent Reading) ซึ่งเป็นการจดจ่อกับสิ่งที่อ่าน โดยรับรู้ถึงตัวอักษรผ่านสายตา ทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

5.2.2.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสามารถใช้ตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลจากบทอ่านได้เพียงใด รวมทั้งเป็นการทบทวนประเด็นสำคัญของสิ่งที่เรียนไปในตัว โดยในกิจกรรมการตั้งคำถาม (Questioning) ผู้เรียนได้ฝึกการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ฝึกการอภิปราย (Discussion) ในลักษณะคู่และกลุ่ม โดยให้ออกมาแสดงความคิดเห็น ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง กิจกรรมแสดงละคร (Dramatics) โดยนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องและนำมาถ่ายทอดผ่านการแสดง ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของนักเรียนต่อเนื้อเรื่องที่อ่านผ่านกระบวนการคิดและการพูด นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการสรุปแผนภูมิความคิด (Mind Mapping) ทำงานศิลปะ เช่น วาดรูปประกอบเนื้อเรื่อง ฯลฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สะท้อนความเข้าใจของนักเรียนผ่านกิจกรรมการเขียน

กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมและเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่านตั้งแต่ต้น ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในสิ่งที่กำลังจะเรียน รู้สึกสนุกสนาน และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน อีกทั้งได้เรียนรู้และเพิ่มพูนทักษะหลายด้าน ซึ่งกิจกรรมการสอนเหล่านี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Clark and Graves (2005) และ Fitzgerald and Graves (2004) ที่กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน เป็นแนวทางในการสอนที่วางแผนและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ยืดหยุ่นได้โดยขึ้นกับตัวผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เพลิดเพลินกับบทอ่านประเภทต่าง ๆ ซึ่งเหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของนักเรียน มีการทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อการอ่าน เน้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อทำให้ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนสูงขึ้น

ผู้วิจัยพบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cook (2002) พบว่า ในการอ่านเรื่องสั้นของนักเรียนเกรด 7 ที่ได้รับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์ในการเสริมต่อการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์ในการเสริมต่อการอ่าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร สุจากรี (2553) พบว่าความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์รวี ศรีกลางค์ (2556) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

5.2.3 กลุ่มที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ในด้านครูผู้สอน ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$ และ S.D. = 0.78) ด้านเนื้อหา ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$ และ S.D. = 0.82) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$ และ S.D. = 0.81) และด้านการวัดประเมินผล ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ และ S.D. = 0.79) เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล

โดยนักเรียนมีความพึงพอใจด้านเนื้อหามากที่สุด อาจเพราะนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่านในตอนเริ่มต้น บทอ่านมีความน่าสนใจ อีกทั้งเนื้อหามีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของนักเรียน ภาษาที่อยู่ในบทอ่านก็ไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป เหมาะสมกับระดับความรู้ จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกตื่นหรือร้อนในการเรียนมากขึ้น ทำให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพ ความพึงพอใจด้านครูผู้สอน อาจเนื่องมาจาก ผู้สอนจะชี้แจงอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเรียนและในการเรียนในครั้งต่อไป เพื่อให้ นักเรียนได้เตรียมตัวหรือรู้ถึงขอบเขตเนื้อหาสิ่งที่จะเรียนและสามารถดึงความรู้เดิมที่มีมาใช้ในการอ่านได้ดีขึ้น อีกทั้งครูยังคอยช่วยเหลือและชี้แนะตลอดกิจกรรม กระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิม และต่อยอดความรู้ใหม่ที่เรียน ทำให้การอ่านเป็นไปได้อย่างราบรื่น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมหลากหลายตลอด 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังการอ่าน โดยครูและนักเรียนจะมีส่วนร่วมในกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนที่ไม่เข้าใจ เมื่อต้องอ่านสิ่งที่ ยาก ทำให้นักเรียนที่ไม่เข้าใจสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังมีการร่วมมือกันเป็นคู่หรือกลุ่ม ทำกิจกรรมหลังการอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถร่วมมือกันในการสรุปองค์ความรู้ ทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การทำงานศิลปะ การแสดงละคร การเขียนแผนผังความคิด ฯลฯ เพื่อเป็นการผ่อนคลายหลังการอ่าน และเกิดความสุขสนุกสนานในชั้นเรียน และด้านการวัดประเมินผล แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด แต่ผู้เรียนก็ได้รับทราบผลการประเมินตลอดระยะเวลาการเรียนการสอน และมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมายการประเมิน ดังนั้นจึงมีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้วยปัจจัยเหล่านี้จึงทำให้ผู้เรียน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์ รวี ศรีกลาง (2556) ที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 4.65 อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$ และ $S.D = 0.44$)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยขอแนะนำข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางและประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะศึกษางานวิจัย ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ในขั้นก่อนการอ่าน ผู้สอนควรชี้แนะแนวทางการอ่านให้นักเรียนเป็นตัวอย่างก่อน เช่น การพาอ่านไปพร้อม ๆ หรือให้นักเรียนค่อยๆอ่านไปทีละย่อหน้าสั้นๆเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนพื้นฐานวิธีการอ่าน และสามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้ และประสบความสำเร็จในการอ่าน

5.3.1.2 ในขั้นระหว่างอ่าน ผู้สอนควรหมั่นสังเกตผู้เรียนแต่ละคน ว่ามีอุปสรรคในการเรียนรู้จุดใดบ้าง และเสริมต่อให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้แล้วครูจึงค่อยลดบทบาท เพื่อให้นักเรียนฝึกฝนการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

5.3.1.3 ในขั้นหลังการอ่าน ควรสลับใช้กิจกรรมทั้งรูปแบบเดี่ยวและกลุ่ม โดยแบบกลุ่ม จะทำให้นักเรียนได้สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน ไม่รู้สึกกดดัน และแบบเดี่ยวผู้สอนจะสามารถประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.1.4 ผู้สอนควรใช้กิจกรรมเดิมในการสอนต่อ 2-3 แผน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินต่อวิธีการ และทำให้เรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ประหยัดเวลาในการอธิบายขั้นตอน เนื่องจากเวลาของแต่ละคาบเรียนค่อนข้างน้อย

5.3.1.5 ควรเลือกใช้กิจกรรมให้หลากหลายเพราะนักเรียนจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และเกิดความอคติต่อการเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษากลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ในทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการเขียน ด้านการพูด ด้านการฟัง ฯลฯ

5.3.2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษากลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย วิชาสังคม ฯลฯ เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือหลักสูตรสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิกา โสมชัย. (2553). *เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกเศษส่วนโดยใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหาทักับวิธีการสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กานต์รวี ศรีลังค์. (2556). *ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน*. รายงานการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉันท ชาติทอง. (2552). *การออกแบบการสอนแบบย้อนกลับ*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จิตติวรรณ อินทรผล. (2549). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จีรพรรณ มหาพรหม. (2545). *การใช้กิจกรรมชั้นนำการอ่านการคิดด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชนาธิป พรกุล. (2551). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชุกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพในเอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2552). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2530). *จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดารา หวานสนิท. (2549). *การเปรียบเทียบเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA กับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ดุขฎี นานาหาร. (2553). *การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้นเพื่อความเข้าใจและคงทนในการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบSQ3R*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2535). *การใช้ภาษาไทย*. หน่วยที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ถวิล ธาราโรจน์. (2536). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
วิทยาลัยกรรมในพระบรมราชูปถัมภ์
- ทิพาพร สุจारी. (2553). *รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตรรัตน์ สมานพันธ์. (2540). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่ใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคognition กับวิธีสอนตามคู่มือครู*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บันลือ พลุกะวัน. (2543). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546ก). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546ข). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2549). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. สันติ:
ประสานการพิมพ์ปรีศณี ซอลิฮี. (2555). *ผลของการสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยในสาขาวิชาพลศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (สหสาขาวิชา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการฟัง พูด เพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
ทรวิโรจน์ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 (ตอนที่ 74 ก),
หน้า 7-8.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2557). สอนเขียนแผนบูรณาการ บนฐานเด็กเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรงาม โพธิ์พุ่ม. (2547). ชุดเสริมทักษะการอ่าน สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น กศน. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2547). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2547). อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- มูลนิธิญี่ปุ่น. (2546). รายงานผลการสำรวจมหาวิทยาลัยที่สอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย
ประจำปี 2546. กรุงเทพฯ: ห้องสมุดศูนย์ภาษา มูลนิธิญี่ปุ่น.
- ยุวรัตน์ คนหาญ. (2549). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดัดสังหาราม กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- โยธิน ศันสนยุท. (2530). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรวดี หิรัญ. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- แรมสมร อยู่สถาพร. (2536). เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย. (2562). รายงานการประเมินผลการศึกษา โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย
ประจำปีการศึกษา 2562. ขอนแก่น: โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2543). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.

- ศิริวรรณ วณิชวัฒนารชัย. (2558). *การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมนึก ภัททิยณี. (2546). *การวัดผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4*. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์
- สนิท สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี่จำกัด
- สันติวัฒน์ จันทรโธ. (2559). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์ การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่อง การอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา กระบวนการติดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสหกรณ์เกษตรแห่งประเทศไทย.
- สมุทพร เข็มเขาวนิช. (2542). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุเทียบ ละอองทอง. (2545). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์*. (วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ วิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุธาวัลย์ จันทรเรือง. (2559). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การฟังการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎีไวทือดลกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์.
- อรพิน พจนานนท์. (2554). *เอกสารการสอนวิชา Reading skill and strategies*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2542). *เอกสารการสอนชุดวิชาหลักรัฐศาสตร์ และการบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 6*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรัญ ชูยกระเดื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอนวิชา การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์. (2554). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน กลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- Barnett, M. A. (1988). *Teaching reading in a foreign language*. ERIC Digest.
- Cazden, C. (1988). *Classroom Discourse: The Language of Teaching and Learning*. Porthmouth, NH: Heinemann.
- Clark, K. F., & Graves, M. F. (2005). Scaffolding Students' Comprehension of Text. *The Reading Teacher*, 58(6), 570-580.
- Christie. F. (ed). (1990). *Literacy for a Changing World Hawthorn*. Victoria, Australian: Council for Educational Research.
- Cook, V. J. (2002). *The effects of scaffolding multicultural short stories on students, comprehension and attitudes*. Doctoral of dissertation, University of Minnesota, Twin Cities MN.
- Driscoll, M. P. (1994). *Psychology of Learning For Instruction*. Boston: Allyn and Bacon.
- Eskey, D. E., & Grabe, W. (1986). *Teaching Second Language Reading for Academic Purpases*. Theoretical Foundations: Reading Mass, Addison Wesley.
- Fitzgerald, J., and Graves, M. F. (2004). Reading Supports for All. *Educational Leadership* 62(4): 68-71.
- Fournier, D. N., & Graves, M. F. (2002). Scaffolding adolescents' comprehension of short stories. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 46(1) , 30-39.
- Graves, M. F., Bonnei, B., & Graves. (1994). *Scaffolding Reading Experiences*. U.S.A Christopher Gordon.
- Graves, M. F., Bonnei, B., & Graves. (1996). Scatfolding Reading Experiences for Inclusive classes. *Education Leadership*, 53 (5), 14 16.

- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw - hill Book Company.
- Harmer, J. (1983). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.
- Harris. L. A., & Smith, C.B. (1976). *Reading Instruction Through Diagnostic Teaching in the Classroom*. New York: Macmillan.
- Heimlich, J.E., and Pittelman, S.D. (1986). *Semantic mapping: Classroom applications*. Newark, DE: IRA Publications.
- Kauchak, D. P. & Eggen, P. D. (2007). *Learning and teaching: Research-based methods (5th ed.)*. New York: Pearson Education.
- Lebauer, R. (1998). *Lessons from the rock on the role of reading*. [Online]. Available from: /langue Hyper.Chubu.ac.jp/jalt/pub/t/t/98/lebauer.html. [2009, March 4]
- Liang, L. A., Peterson, C. A., & Graves, M. F. (2005). Investigating two approaches to fostering children's comprehension of literature. *Reading Psychology*, 26(4-5),387-400.
- Morse, N. C. (1955). Moese. (1968). Nancy C. *Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Nuttall, C. (2005). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford: Macmillan Education.
- Pakinson, J. (2007). A Scaffolded Reading and Writing Course for Foundation Level science students. *English For Specific Purposes*, 26, 445-461.
- Ruddell, R. (2006). *Using Instruction Strategies to Develop Reading Comprehension, Teaching Children to read and Write*. University of California: Berkeley, Pearson Education Inc.
- Steinhofer, H. (1996). How to read nonfictional English texts faster and more effectively *The Internet TESL Journal*, Vol. II, No. 6, June 1996.
- Van, D.C. (1999). *Reading and the adult English Language Learner*. Washington, D.C.: Clearinghouse for ESL Literacy Education.

- Vander, V. and Jong, D. (2009). [Online]. *Scaffolding Science Teachers in Open-Inquiry Teaching*. (สืบค้นเมื่อวันที่ 25 พ.ย 62). จาก <http://www.etracker.de/Inkcnt.php?et=qPKGIV&url>
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: the developmental of higher psychological process*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Wallace, C. (1992). *Critical literacy awareness in the EFL classroom*. London: Norman.
- Wood. D., Bruner, J., & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem - solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89 - 100.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาญี่ปุ่น	รหัสวิชา ญ32202	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2562
เรื่อง 高校 (โรงเรียนมัธยมปลาย)		เวลา 1 ชั่วโมง

1. ผลการเรียนรู้

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ม.5/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน

ม.5/2 อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และบทอ่านสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ม.5/3 อธิบายหรือเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ม.5/4 จับใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา บทอ่านสั้นๆ และเรื่องเล่า

2.สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

ระบบการศึกษาในระดับมัธยมปลายของญี่ปุ่นมีหลายรูปแบบ มีกฎระเบียบ รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแต่ละโรงเรียน ผู้เรียนสามารถเข้าใจระบบการศึกษา กฎเกณฑ์ที่แตกต่างของแต่ละสถาบันการศึกษาของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. สามารถระบุ บ่งชี้ ข้อมูลจากบทอ่านและรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้
3. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. สารการเรียนรู้

ระบบการศึกษาในระดับมัธยมปลายของญี่ปุ่นมีหลากหลายรูปแบบ โดยกล่าวถึงโรงเรียนมัธยมปลาย 3 แห่ง ดังนี้

- โรงเรียนมัธยมปลายที่ไม่มีชุดเครื่องแบบนักเรียน สามารถทำทรงผมและสีผมได้อิสระ มีกิจกรรมชมรมให้เลือกทำมากมาย สามารถทำงานพิเศษได้
- โรงเรียนมัธยมปลายหญิงล้วน ห้ามทำสีผม เจาะหู หรือแต่งหน้า ห้ามตัดแปลงชุดเครื่องแบบนักเรียน และห้ามทำงานพิเศษ
- โรงเรียนมัธยมปลายแบบนอกระบบ เรียนเวลากลางคืน ส่วนใหญ่เริ่มเรียนตั้งแต่ 5 โมงเย็นถึง 3 ทุ่ม นักเรียนมีหลากหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่จะทำงานในตอนกลางวัน บางครั้งนักเรียนมีอายุมากกว่าอาจารย์ผู้สอน ไม่มีกฎข้อห้ามเกี่ยวกับทรงผมและการแต่งหน้า ซึ่งโรงเรียนระบบนี้ในญี่ปุ่นมีน้อยมาก

5. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรม	เนื้อหา	เวลา
กิจกรรมก่อนการอ่าน - การสร้างแรงจูงใจก่อนเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนทักทายกันด้วยภาษาญี่ปุ่น 2. ครูแสดงภาพโรงเรียน ภาพนักเรียนของไทยในระบบการศึกษาแบบต่างๆ เช่น นักเรียนประถม นักเรียนมัธยม นักศึกษา นักเรียนอาชีวะ ฯลฯ เป็นต้น 3. ครูสอบถามความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับระบบการศึกษา กฎเกณฑ์ต่างๆของสถาบันการศึกษาที่เห็นจากภาพ 	15 นาที
- การเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับบริบทชีวิตของผู้เรียน - กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน - การสอนคำศัพท์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกใบกิจกรรม 2. ครูแสดงภาพโรงเรียนมัธยมปลายของไทยแบบต่างๆ โดยให้นักเรียนเห็นถึงความแตกต่างของเครื่องแบบ ทรงผม กุญระเปียบ ฯลฯ เป็นต้น 3. ครูสอบถามนักเรียนถึงจุดแตกต่างระหว่างและจุดเหมือนของกุญระเปียบของโรงเรียนของตนและโรงเรียนอื่น (โดยครูอาจยกตัวอย่างเป็นโรงเรียนในจังหวัด) 4. ให้นักเรียนเขียนจุดแตกต่างและจุดเหมือนระหว่างโรงเรียนของตนและโรงเรียนอื่น (นักเรียนกำหนดเอง) แล้วเขียนลงในใบกิจกรรมที่ 1 5. ครูสุ่มนักเรียนให้บอกจุดแตกต่างและจุดเหมือนที่เขียนลงในใบกิจกรรม 	

กิจกรรม	เนื้อหา	เวลา
	6. ครูแสดงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนช่วยกันแปลคำศัพท์ โดยครูคอยให้คำใบ้เกี่ยวกับศัพท์นั้นๆโดยอธิบายเป็นภาษาญี่ปุ่น แล้วให้นักเรียนจดบันทึกลงในใบกิจกรรม 7. เมื่อครบทุกคำแล้ว ครูพาอ่านออกเสียงพร้อมทวนความหมาย	
กิจกรรมระหว่างการอ่าน - การอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญ	1. ให้นักเรียนเริ่มอ่านบทอ่านจากใบกิจกรรมที่ 2 โดยให้อ่านในใจ และจับประเด็นสำคัญจากคำถามในใบกิจกรรมพร้อมตอบคำถามให้ครบถ้วน	10 นาที
กิจกรรมหลังการอ่าน - การนำเสนอสิ่งที่อ่านด้วยศิลปะ	1. ให้นักเรียนจับกลุ่ม 3 คน ทารื้อกันเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านและวาดภาพนักเรียนตามลักษณะที่ระบุในเนื้อเรื่องลงในใบกิจกรรม ที่ 3 2. ให้นักเรียนเขียนจุดแตกต่างและจุดเหมือนระหว่างโรงเรียนไทยและโรงเรียนญี่ปุ่นเป็นภาษาญี่ปุ่นโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนจากบทอ่านในใบกิจกรรมที่ 4 3. ครูสุ่มกลุ่มนักเรียนออกมานำเสนอภาพและสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน	25 นาที

6. สื่อ

1. รูปภาพ
2. ใบกิจกรรม

7. การวัดและประเมินผล

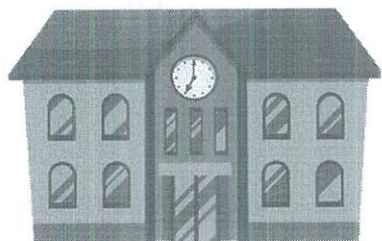
รายการที่วัดและประเมินผล	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด
สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้	- ตอบคำถาม	- ตอบคำถาม
สามารถระบุ บ่งชี้ ข้อมูลจากบทอ่านและรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้	- ตอบคำถามในใบกิจกรรม	- ใบกิจกรรม
สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้	- การอภิปราย - ตอบคำถามในใบกิจกรรม	- การอภิปราย - ใบกิจกรรม

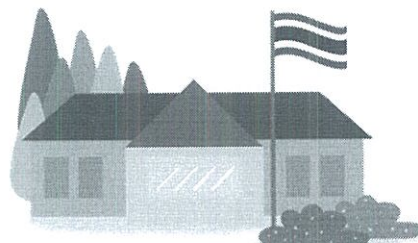
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

れんしゅう①

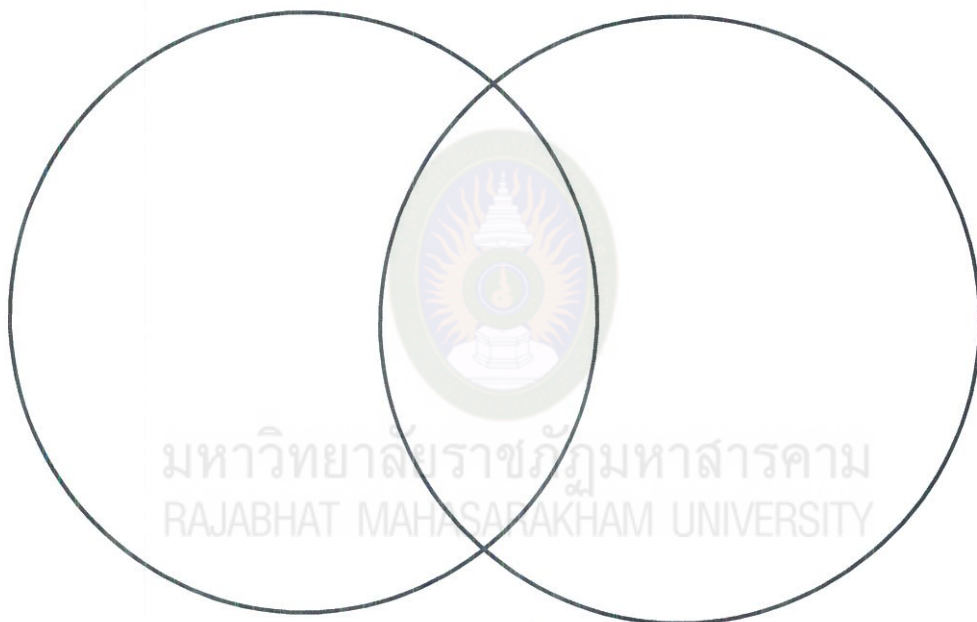
自分の高校とほかの高校をくらべてください。

【自分の高校 :   】

【ほかの高校 :   】

ことばをメモしましょう

A large, empty rounded rectangular box for writing notes.

れんしゅう②

つぎの内容をよんで、しつもんをこたえてください。

こうこう
「高校」

日本では 小学校と 中学校の 9年間 は 義務教育 です。高校 は 義務教育 ではありませんが、
中学生の 97% 以上が 高校へ 行きます。3年 勉強 します。高校生 の 50% ぐらいが 大学へ 行きます。

わたしは 去年 高校を 出ました。わたしの 高校は 制服が ありません。髪型 も 自由 です。クラブが
たくさん あります。わたしは サッカーを していました。

アルバイト も しました。高校生活 は 楽しかった です。

わたしの 妹 は 今 女の 生徒 だけの 高校へ 行っています。規則 が たくさん
あります。髪を 染めて は いけません。ピアス や 化粧 を して は いけません。

制服 の 形 を 変えて は いけません。アルバイト を して は いけません。

隣の うちの 人は 定時制 高校へ 行っています。昼 は パン屋 で
働いて いますから、夜 勉強 しています。だいたい 午後 5時半 から 9時半 まで です。

4年 勉強 します。定時制 高校には いろいろな 生徒が います。髪型 や 化粧

などの 規則 は ありません。時々 生徒 より 先生 の ほうが 若い です。

今 定時制 高校 は とても 少ない です。

1. 書いた人の高校はどんな高校ですか。

---

2. 「規則がたくさんある高校」はだれの高校ですか。

---

3. 定時制高校は何年ぐらい勉強しますか。

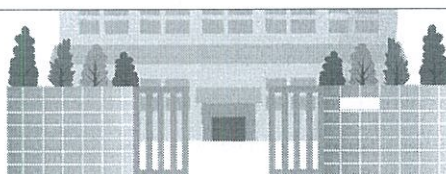

れんしゅう③

内容から 3 人の高校生を描いてください。

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

れんしゅう④

タイの高校と日本の高校をくらべてください。

れんしゅう④

タイの高校と日本の高校をくらべてください。

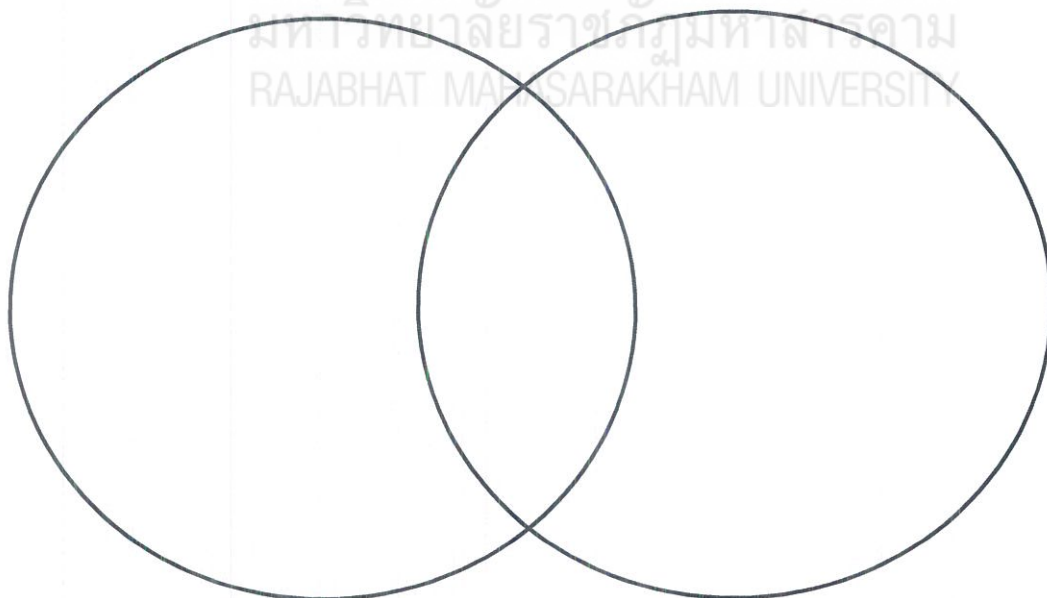

【タイの高校】

【日本の高校】

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

คำชี้แจง จงอ่านบทความดังต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

つぎのないようをよんで、しつもんをこたえてください。

てがみ
ひさしぶりの手紙

ひろしさんは、今日お父さんとお母さんに手紙を書きました。ひろしさんは
スマホを使っていますが、お父さんとお母さんはスマホを使っていません。二人とも電話があまり好き
じゃないんです。お父さんとお母さんは、いま遠いところに住んでいます。だから、ひろしさんは二人に
手紙を書きました。手紙を書くのは
とてもひさしぶりでした。ペンで字を書くのもひさしぶりでした。だから、ひろしさんは漢字があまり書け
ませんでした。いろいろな漢字の書きかたを忘れて
しまいました。いつもはスマホを使っているからです。
「スマホは便利だけど、不便だな」とひろしさんは思いました。

1. ひろしさんはだれに手紙を書きましたか。
  - a. おばあさん
  - b. おにいさん
  - c. お父さんとお母さん
  - d. いもうとさん
2. ひろしさんは何で手紙を書きましたか。
  - a. ペン
  - b. えんぴつ
  - c. ペンギン
  - d. えんぴつ
3. どうしてひろしさんは漢字があまり書けませんか。
  - a. 書きかたを勉強したことがありませんから。
  - b. いつもはスマホを使っているから、いろいろな漢字の書きかたを忘れてしまいました
  - c. 漢字が難しいから。
  - d. いつもはひらがなで書いているから、いろいろな漢字の書きかたを忘れてしまいました。

ねこの動画

みなさんは、Youtube で何をみますか？私は、よく猫の動画を見ます。私は猫を飼いたいで
 すが、母は猫が好きじゃありません。だから、私は Youtube で猫の動画を見ている。Youtube では、
 世界中の猫の動画が見られます。街にいる猫や、公園にいる猫、プールで泳いでいる猫なども見ら
 れます。毎日
 たくさんの猫が見られて、私は 幸せです。でも、見るだけじゃなくて、ちゃんと触りたいので、週末は
 猫カフェに行こうと思います。

4. 書いた人は Youtube で何をよくみますか？

- a. 猫の動画
- b. とりの動画
- c. ありの動画
- d. 犬の動画

5. 動画を見るだけじゃなくて、なにをしたいですか。

- a. 食べたいです。
- b. 飼いたいです。
- c. 触りたいです。
- d. 動画を撮りたいです。

6. 週末に書いた人はどこに行きますか。

- a. サンタフェー
- b. 犬カフェー
- c. ブッフイー
- d. 猫カフェー

あさ なに
朝ごはんは何を？

あさ なに た
朝ごはんは、いつも何を食べていますか。私の姉は、あね まいあさぱん た の
毎朝パンを食べたり、コーヒーを飲んだりし
ています。でも、私は、まいあさ はん た
毎朝「なっとうご飯」を食べています。なっとうはちよつと臭いですが、とてもおい
しいです。きょう いま
今日も、今から
はん た がっこう い
なっとうご飯を食べて、学校に行きます。じゃあ、いただきます！

7. 書いた人の姉はいつも何を食べていますか。

- a. パンとめだま焼き
- b. パンとコーヒー
- c. パンとコーヒー
- d. カップヌードル

8. 書いた人はいつも何を食べていますか。

- a. ごはんなっとう
- b. ごはんとサバ
- c. ごはんとたまご焼き
- d. ごはんとみそスープ

9. ごはんを食べたあとでどこに行きますか。

- a. ゆうびんきやく
郵便客
- b. かいしゃ
会社
- c. こうえん
公園
- d. がっこう
学校

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

新しい電話がほしい

さいきんこま 最近困っています。それは、でんわ 電話が古^{ふる}くなってきたからです。私は今、iphone ^{つか}を使っています。でも、古^{ふる}い iphone です。16GB しかないですから、写真やアプリをあまり入れられません。新しいアプリをいれるとき、他のアプリを

け 消さなければいけません。写真をとるときも、古^{ふる}い写真を消さなければいけません。データがたくさん入っているから、うご 動きがと^{おそ}ても遅いです。とにかく、と^{ふべん}ても不便^{はや}です。早く新^{あた}しい iphone がほしいです。

10. 書いた人の使っている iphone はどんな iphone ですか。

- a. ^{おも}重^い iphone
- b. ^{あた}新^い iphone
- c. ^{ふる}古^い iphone
- d. ^{なが}長^い iphone

11. どうして写真やアプリをあまり入れられませんか。

- a. iphone ^{ふる}が古^いですから。
- b. iphone ^{おそ}が遅^いですから。
- c. 16GB しかないですから。
- d. 16MB しかないですから。

12. データが^{はい}入^ってからどうなりますか。

- a. iphone ^{おそ}が遅^くなります。
- b. iphone ^{ふる}が古^くなります。
- c. iphone ^{つよ}が強^くなります。
- d. iphone ^{なが}が長^くなります。

コンビニのしごと

フミさんは、コンビニで働いています。それは、フミさんの学校の近くのコンビニです。コンビニには、お弁当や、本や、お菓子など、いろいろなものがあります。コンビニには人気の商品がたくさんあります。いつも新しい商品が入ってきますから、楽しいです。おいしそうなお菓子は、仕事が終わった後で、自分で買って、食べてみます。コンビニの仕事は忙しいですが、仲のいい友達があります。だから楽しいです。

13. フミさんはどこで働いていますか。

- a. コンパニーで働いています。
- b. コンビニで働いています。
- c. コンサートで働いています。
- d. コンケン大学で働いています。

14. 仕事が終わった後で、フミさんは何をしますか。

- a. お菓子を買って食べます。
- b. お弁当を買って食べます。
- c. 漫画を買って読みます。
- d. 新聞を買って読みます。

15. どうしてコンビニの仕事は楽しいですか。

- a. 忙しいですから。
- b. お菓子がたくさんありますから。
- c. むりょうで本を読めますから。
- d. 仲のいい友達がありますから。

ぼく くるま
僕の車

ぼく くるま も くる くるま ぼく さい たんじょうび とき りょうしん か ぼく
僕は車を持っています。黒い車です。僕の20歳の誕生日の時に、両親が買ってくれました。僕
はこの車でいろいろなところに行きます。図書館や、買い物や、山や海にも行きます。でも、
まいにちの くるま きたな
毎日乗っていると、車は汚く
なります。だから、まいしゅうにちようび くるま あら つか くるま みず
毎週日曜日に、車をきれいに洗います。ホースを使って、車に水をかけます。ス
ポンジを使って、よく洗います。よく洗うと、くるま
ピカピカになります。ピカピカになった車で、また僕はドライブに行きます。

16. 書いた人の車はいつ買いましたか。

- a. 20歳の誕生日の時に買いました。
b. 大学に入学できる時に買いました。
c. 結婚する時に買いました。
d. 会社員になる時に買いました。

17. 毎日車に乗っていると、どうなりますか。

- a. 短くなります。
b. 古くなります。
c. 速くなります。
d. 汚くなります。

18. よく洗うと、車はどうなりますか。

- a. カシャカシャになります。
b. ピカピカになります。
c. ピカチューになります。
d. ヒガヒガになります。

こんや
今夜はタクシーで

きょう さけ の えき いえ ある かえ ぶん
今日は、友だちとお酒を飲みました。いつもは駅から家まで、歩いて帰りますから、30分ぐらいか

かります。でも、今夜はタクシーに乗りましたから、5分しかかかりませんでした。

べんり まいにちの からだ さいふ ある
タクシーは便利ですから、毎日乗りたいですけど。体と財布のためには、歩いたほうがいいですね。

19. 駅から家まで、歩いて帰ったらどれぐらい時間がかかりますか。

- a. 20分ぐらいかかります。
- b. 30ぶんぐらいかかります。
- c. 30ぶんぐらいかかります。
- d. 1時間じかんぐらいかかります。

20. どうして毎日まいにちタクシーにの乗りたいですか。

- a. べんり 便利ですから。
- b. ふべん 不便ですから。
- c. やす 安いですから。
- d. さけ の お酒を飲みましたから。

21. 体からだと財布さいふのためには、なにがしたほうがたいいですか。

- a. たくさん食べたほうがたいいです。
- b. いえ 家でねたほうがたいいです。
- c. はし 走ったほうがたいいです。
- d. ある 歩いたほうがたいいです。

かれ
彼とデート

きょう かれ しんじゅくえき かれ あ いっしょ
今日は、彼とデートをしました。新宿駅で彼と会って、それから一緒に
か もの い かれ せ たか えき わ
買い物に行きました。彼は、背が高いですから、駅ですぐに分かりました。
ぼうし きょう かれ きょねん だいがく
いつもは帽子をかぶっていますが、今日のはかぶっていませんでした。彼とは、去年、大学のテニス
あ ふと わたし やさ かれ だいす
クラブではじめて会いました。ちょっと太っていますが、私は優しい彼が大好きです。

22. 新宿駅で彼と会って、それから何をしましたか。

- か もの い
a. 買い物に行きました。
- い
b. 食べ物を買に行きました。
- えいが み い
c. 映画を見に行きました。
- d. さんぽしました。

23. どうして彼と会ってすぐ分かりましたか。

- かれ せ たか
a. 彼は背が高いですから。
- ぼうし
b. 帽子をかぶっていますから。
- かれ ふと
c. 彼が太っていますから。
- かれ やさ ひと
d. 彼は優しい人ですから。

24. 彼とはどこではじめて会いましたか。

- あ
a. サッカークラブで会いました。
- あ
b. テニスクラブで会いました。
- しんじゅくえき あ
c. 新宿駅で会いました。
- としょかん あ
d. 図書館で会いました。

うれしいメール

私が初めてケータイを買ったのは10年前です。初めは要らないと思いましたが、今は、ないと、とても困ります。スマホにしたら?と言われますが、私はメールと電話しか使わないし、スマホは操作が難しいし、今のケータイで十分です。

ケータイがあっけいばんうれしいのは、毎年、みんなが誕生日のメールをくれることです。ことしの65歳の誕生日には5歳の孫から「おばあちゃん、おたんじょうびおめでとう!ながいきしてね!だいすきだよ」というメールをもらいました。もうひらがなでメールが書けることにびっくりしました。

息子からは「お母さんお誕生日おめでとう!もう若くないんだから、無理しないで、体に気をつけて長生きしてください」とメールが来ました。

「ありがとう(^o^)。まだまだ死なないわよ。タンスもしたいし、海外旅行もしたいし、やりたいことがたくさんあります。ことしの8月は富士山に登る予定です」と顔文字を入れて返信しました。

娘は生まれたばかりの孫の写真を送ってくれました。かわいい男の子です。

ケータイがあるので、遠くにいる家族といつでも話をしたりメールしたりすることができます。孫が大きくなったら、孫とメールをしたいです。あと何年ぐらいでしょうか。その日がとても楽しみです。

25. 書いた人は何年前ケータイを買いましたか。

- 二十年前。
- 十五年前。
- 十年前。
- 五年前。

26. どうしてケータイで十分ですか。

- スマホが高いですから。
- スマホは操作が難しいですから。
- ケータイが安いからです。
- ケータイは操作が簡単ですから。

27. ケータイがあっ^ていちばんうれ^{しい}のはなんですか。

- a. 友だちは写真しゃしんを送おくってくれることです。
- b. 息子は毎日れんらくしてくれ^ることです。
むすこ
- c. 孫はビデオを送おくってくれることです。
まご
- d. 誕生日たんじょうびのメールをくれることです。

28. ひらがなでメールを書いた人はだれですか。

- a. 5歳さいの孫まご。
- b. 息子むすこ。
- c. 生まれうたばかりまごの孫。
- d. 友だち。

29. 娘むすめはなんの写しゃしん真おくを送おくってくれましたか。

- a. 生まれうたばかりまごの孫しゃしんの写しゃしん真。
- b. 娘むすめの写しゃしん真。
- c. 息子むすこの写しゃしん真。
- d. お母お母さんの写しゃしん真。

30. 孫まごが大きおおくなったら、孫まごとななにををしたいですか。

- a. 海外かいがい旅行りょこうををしたい。
- b. ダンスををしたい。
- c. メールををしたい。
- d. 富士山ふじさんに登のぼりたい。

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE – Scaffolding Reading Experience) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE – Scaffolding Reading Experience) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการตอบคำถามของนักเรียนนี้ไม่มีถูกหรือผิด ไม่มีผลต่อคะแนน จึงขอความร่วมมือในการตอบคำถามตามความจริง โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง พอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านครูผู้สอน ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบ เป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน					
2	ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและ เสริมแรงเมื่อนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆสำเร็จ					
3	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการ เรียนรู้ทุกกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง					
4	ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียน เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
5	ด้านเนื้อหา เนื้อหา มีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของ ผู้เรียน และมีความยากง่ายเหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน					
6	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับ ความสนใจ และ ความต้องการของนักเรียน					
7	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน การอ่าน					
8	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา และมีความ ยืดหยุ่น					
9	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การสอนคอนเซ็ปต์ของเนื้อเรื่อง การตั้งคำถาม การสอนคำศัพท์ การทำนายเหตุการณ์ ล่วงหน้าเป็นการกระตุ้นและสร้างความรู้ พื้นฐานในการอ่าน					
10	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหา หรือเข้าใจสิ่งที่ยากโดยครูหรือเพื่อนเป็นผู้ช่วย แนะนำกระตุ้นและชี้แจง					
11	นักเรียนมีโอกาสดำเนินเสนอ อภิปรายแสดงออก ในรูปแบบต่างๆและแสดงผลงานของตนโดยใช้ ศิลปะ การเขียน แผนภูมิความคิดรูปแบบต่างๆ					
12	ด้านการวัดประเมินผล มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม					
13	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และมี ส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน					
14	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
15	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา					

ภาคผนวก ข

การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 町の生活・田舎の生活 (ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มี ความเชื่อมโยงกัน	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	4	5	4	4.4	0.55	มาก
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการ เรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม	5	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
	เฉลี่ย						4.51	0.53	มากที่สุด

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 町の生活・田舎の生活
(ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	4	5	4	4.4	0.55	มาก
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
							4.56	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ ข.3

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ๐祭 (เทศกาล)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.2	0.45	มาก
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.4	0.45	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
							4.59	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ ข.4

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ๖祭 (เทศกาล)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.2	0.45	มาก
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.2	0.45	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
							4.60	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ ข.5

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง 高校 (โรงเรียนมัธยมปลาย)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหามีความหลากหลาย น่าสนใจ	4	4	4	4	4	4.0	0.00	มาก
5	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย ความรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
6	และความสนใจของผู้เรียน สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
8	รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.4	0.45	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรมเฉลี่ย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
							4.57	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ ข.6

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง 高校 (โรงเรียนมัธยมปลาย)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
5	เนื้อหามีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลยุทธ์ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
							4.53	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ ข.7

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง 将来は... (อนาคต)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
5	เนื้อหามีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมิน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.63	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ ข.8

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง 将来は... (อนาคต)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	4	5	4	4.4	0.55	มาก
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
5	เนื้อหามีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	5	5	5	5.0	0.00	มากที่สุด
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	5	5	5	5	5.0	0.00	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรมเฉลี่ย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
							4.55	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ ข.9

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง 日本語でお願いします (กรุณาพูดเป็นภาษาญี่ปุ่น)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.60	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ ข.10

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง *日本語でお願いします*
(กรุณาพูดเป็นภาษาญี่ปุ่น)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
							4.59	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ ข.11

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง 日本が好きです (ชอบญี่ปุ่น)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	5	5	5	5.0	0.00	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
5	เนื้อหามีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5.0	0.00	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
							4.65	0.43	มากที่สุด

ตารางที่ ข.12

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง 日本が好きです (ชอบญี่ปุ่น)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
5	เนื้อหามีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลยุทธ์ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
							4.59	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ ข.13

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 เรื่อง 冲縄旅行 (เที่ยวโอกินาวา)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.55	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ ข.14

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 เรื่อง 沖繩旅行(เที่ยวโอกินาวา)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้อ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
							4.63	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ ข.15

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง 宝<L> (ลือตตารี)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และ ความสนใจของผู้เรียน	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลยุทธ์ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่าน (SRE)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม เฉลี่ย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
							4.60	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ ข.16

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16 เรื่อง ๕<L>(ลือตตารี)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาและมีความครบถ้วน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K P A	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
5	เนื้อหาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.4	0.55	มาก
8	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE)	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.55	มากที่สุด
11	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
12	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
13	เกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
14	มีการประเมินผลที่หลากหลาย	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลทุกชั้นกิจกรรม	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.59	0.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย						4.58	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ ข.17

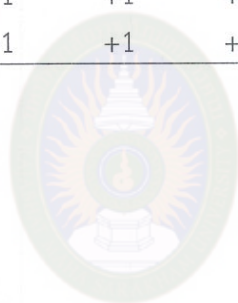
ผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
10	0	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.17 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
33	0	+1	+1	0	+1	3	0.80	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
37	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.18

การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษป้อนเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.70	0.50	16	0.70	0.30
2	0.75	0.40	17	0.55	0.60
3	0.58	0.55	18	0.55	0.20
4	0.63	0.25	19	0.75	0.30
5	0.73	0.45	20	0.75	0.20
6	0.58	0.55	21	0.50	0.20
7	0.70	0.50	22	0.63	0.25
8	0.80	0.30	23	0.50	0.20
9	0.53	0.55	24	0.65	0.30
10	0.60	0.40	25	0.58	0.25
11	0.60	0.20	26	0.70	0.30
12	0.65	0.50	27	0.65	0.20
13	0.80	0.40	28	0.55	0.30
14	0.65	0.50	29	0.55	0.20
15	0.80	0.30	30	0.48	0.25

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ = 0.85

ตารางที่ ข.19

ผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน หลังจากการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ข.20

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาญี่ปุ่น
เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน												รวมคะแนน (E ₁) (70)	คะแนนหลังเรียน (E ₂) (30)
	คะแนนก่อนเรียน (30)	แผน 1,2 (5)	แผน 3,4 (5)	แผน 5,6 (5)	ทดสอบ 1 (10)	แผน 7,8 (5)	แผน 9,10 (5)	แผน 11,12 (5)	ทดสอบ 2 (10)	แผน 13,14 (5)	แผน 15,16 (5)	ทดสอบ 3 (10)		
1	8	4	3	5	5	4	4	5	6	5	4	6	51	20
2	15	4	4	4	8	5	5	4	7	4	4	8	57	29
3	17	5	5	5	5	4	4	5	7	5	5	6	56	28
4	12	4	4	4	6	5	5	4	6	5	4	6	53	22
5	15	5	5	5	7	4	4	5	6	5	5	6	57	27
6	18	5	4	4	9	5	4	4	8	4	5	8	60	29
7	9	4	3	5	5	4	5	5	5	3	5	7	51	19
8	7	4	4	5	6	5	5	4	6	4	4	5	52	19
9	8	4	5	5	5	5	5	4	6	5	5	6	55	21
10	16	5	5	4	7	4	5	4	6	4	5	7	56	27
11	12	5	5	5	7	5	4	5	7	3	5	6	57	26
12	6	4	3	4	4	5	4	5	6	4	5	6	50	15
13	19	5	5	5	8	5	4	4	8	5	5	8	62	30
14	11	5	4	5	5	5	5	5	6	5	4	5	54	23
15	14	5	5	5	7	5	5	4	8	4	4	6	58	25
16	11	5	4	5	8	5	5	5	8	4	4	7	60	21
17	17	4	5	4	8	5	4	4	8	4	5	8	59	28
18	15	5	5	5	7	5	5	4	7	3	5	8	59	25
19	13	5	4	4	8	5	4	4	8	4	4	8	58	23
20	13	5	5	5	7	5	5	4	6	5	5	5	57	24
21	12	4	5	5	6	4	4	5	6	5	5	6	55	26
22	8	4	4	4	8	5	5	4	6	4	5	7	56	20
23	9	5	5	4	7	4	5	5	7	4	5	7	58	21
24	13	5	4	4	8	5	5	5	8	4	5	8	61	25
25	15	5	5	5	6	4	5	5	6	5	5	6	57	25
26	20	5	5	4	8	5	5	5	7	4	5	7	60	30

(ต่อ)

ตารางที่ ข.20

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียน											รวมคะแนน (E ₁) (70)	คะแนนหลังเรียน (E ₂) (30)
		แผน 1,2 (5)	แผน 3,4 (5)	แผน 5,6 (5)	ทดสอบ 1 (10)	แผน 7,8 (5)	แผน 9,10 (5)	แผน 11,12 (5)	ทดสอบ 2 (10)	แผน 13,14 (5)	แผน 15,16 (5)	ทดสอบ 3 (10)		
27	14	5	5	4	7	4	5	5	6	4	5	6	56	25
28	13	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	54	25
29	18	5	5	4	7	5	5	5	7	4	5	8	60	29
30	19	5	5	5	6	4	5	5	6	5	5	6	57	28
31	11	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	54	24
32	12	5	5	4	5	5	4	5	7	4	5	7	56	23
33	12	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	6	55	24
34	13	5	4	4	8	5	5	5	8	4	4	7	59	24
35	14	4	5	4	6	5	4	4	7	4	5	7	55	24
36	11	4	5	4	6	5	5	4	6	4	5	5	53	25
37	15	5	5	5	4	5	5	5	6	5	5	6	56	25
38	10	4	5	4	5	4	5	4	7	5	4	8	55	21
39	12	5	5	5	5	4	4	5	7	5	5	6	56	23
40	11	5	5	4	4	5	4	5	6	4	5	7	54	22
41	13	4	5	5	6	4	5	4	7	4	4	7	55	23
42	8	5	5	4	5	5	4	5	6	4	5	8	56	19
43	10	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	53	21
รวม	549	200	199	195	268	202	199	197	289	187	204	282	2413	1033
เฉลี่ย	12.77	4.65	4.63	4.53	6.23	4.70	4.63	4.58	6.51	4.35	4.74	6.56	56.12	24.02
S.D.	3.43	0.48	0.62	0.50	1.38	0.46	0.49	0.50	0.98	0.61	0.44	1.03	2.76	3.36
ร้อยละ	42.56	93.02	92.56	90.70	62.33	93.95	92.56	91.63	67.21	86.98	94.88	65.58	80.16	80.08

ตารางที่ ข.21

ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนกับหลังเรียน

เลขที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	$\sum D$	$\sum D^2$
1	8	20	12	144
2	15	29	14	196
3	17	28	11	121
4	12	22	10	100
5	15	27	12	144
6	18	29	11	121
7	9	19	10	100
8	7	19	12	144
9	8	21	13	169
10	16	27	11	121
11	12	26	14	196
12	6	15	9	81
13	19	30	11	121
14	11	23	12	144
15	14	25	11	121
16	11	21	10	100
17	17	28	11	121
18	15	25	10	100
19	13	23	10	100
20	13	24	11	121
21	12	26	14	196
22	8	20	12	144
23	9	21	12	144
24	13	25	12	144
25	15	25	10	100
26	20	30	10	100

(ต่อ)

ตารางที่ ข.21 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	$\sum D$	$\sum D^2$
27	14	25	11	121
28	13	25	12	144
29	18	29	11	121
30	19	28	9	81
31	11	24	13	169
32	12	23	11	121
33	12	24	12	144
34	13	24	11	121
35	14	24	10	100
36	11	25	14	196
37	15	25	10	100
38	10	21	11	121
39	12	23	11	121
40	11	22	11	121
41	13	23	10	100
42	8	19	11	121
43	10	21	11	121
$\bar{x}$	12.76	24.02	$\sum D = 484$	$\sum D^2 = 5,516$
S.D	3.42	3.36		

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ภัทรา ภมรศิลป์ธรรม

ด้วย นางสาววิชราวดี ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์ฉมาพันธ์ สำเภาแก้ว

ด้วย นางสาววัชราวดี ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัตรชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อุเทน นันสมบัติ

ด้วย นางสาววัชราวดี ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์นาถลัดดา จุลมา

ด้วย นางสาววัชราวดี ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สมพิส หาญมนตรี

ด้วย นางสาววัชราวดี ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกัลยาณวัตร

ด้วย นางสาววัชรารัตน์ ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการ
เรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ -
ญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

ด้วย นางสาววัชรชาติ ชูชัย รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการ
เรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ -
ญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาววัชราวดี ชูชัย
วัน เดือน ปี เกิด	18 พฤศจิกายน พ.ศ.2535
ที่อยู่ปัจจุบัน	118/38 ม.14 ถ.มิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2563	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY